

BİNBİR ROMAN

Cilt: 6 - Sayı: 135 - 25 Kuruş

13 - Aralık - Çarşamba - 1950

PAVLO KENDİSİNİ YAKALAMIS OLAN
PROJEKTÖRÜN IŞIĞINDAN KURTULMAYA
BU BİR SÜR'AT MESELESİ!
DİVARIN YANINA VARIRSAM KUR-
TULDUM DEMEKTİR.

43/

DİVARIN YANINA VARDI. AMA
TAM BU SIRADA ETRAFINI
MUHAFIZLAR ÇEVİRDİ.

TESLİM OL
SERSERİ!!

ETRAFINI
ÇEVİRELİM

SİLÂH SESLERİ DERİN BİR SESSİZ-
LİĞE GÖMÜLMÜŞ OLAN ŞEHİRDE AKISLER
YAPTI. BU ARADA BİR OTEL ODASINDA NE-
NÜZ UYUYAMAMIS OLAN GENÇ BİR KIZ
MERAKLA YATA-
SINDA DOĞRULDU.

SİLÂH SESİ! CEZA
EVİ TARAFINDAN
GELİYOR.. NE VAR
ACABA?

KALKTI. ÇOK UZAKTA
OLMIYAN CEZAEVİNE BAK
HÂLÂ AYDINLIK.. HER Tİ.
HALDE BİR ŞEYLER OLDU.
MAHKÜMLAR İS.
YAN MI ETTİ ACA-
BA.. İÇLERİNDE
PAVLO OLMA-
SIN!

MATİLDE GECEYİ
GURURUYLA YAPTIĞI MÜCADELEYİLE
GEÇİRDİ. ERTESİ SABAH MÜTHİŞ
BİR KARARLA KALKTI.

ONA NE DİYECEĞİM? Ö NE DİYECER
BANA? DÜN AKŞAMKI HAREKETİM
İÇİN ONDAN AF İSTEMELİYİM. YOK
SA O MU BENDEN AF DİLESİN.. ONU
SEVİYORMUŞ GİBİ DEĞİL DE MÜTE-
ESSİR OLMUŞ GİBİ DAVRANI-
RIM

135/

CEZAEVİNDE MÜDÜRÜN
YANINA ÇIKTI.

PAVLOVLA GÖ-
RÜŞMEK İSTİ.
YORUM EFEN.
DİM..

TAM ADAMINI SEÇMİŞSİN KI-
ZIM. DÜN AKŞAM KAÇMAK
İSTİYEN ŞU İTALYANLA MI?

YA ! MUVAF.
FAK OLDU MU?

BEREKET HAYIR. BİR
HAYLI ATEŞ ETTİKTEN
SONRA DIVARIN DİBİN-
DE YAKALADIK. BU A-
DAMLA KONUŞMAK İS-
TİYORSUNUZ. MAALE-
SEF OLAMAZ
MATMAZEL..

43/2

ŞİMDİ ONA
BİRŞEY YAPI-
LACAK MI ?

TABİİ.. KAĞ-
MA TEŞEBBÜS-
LERİ HİÇ CEZA-
SIZ KALMAZ. YARIN
AĞIR İŞLERDE ÇA-
LIŞTIRACAĞIZ.

AĞIR İŞ-
LER.. BUNU YA-
PAMAZSINIZ. O KI-
BAR ADAMDIR.. CEN-
TİLMENDİR..

BURADA SINIF
FARKI YOKTUR
MATMAZEL..

OTELE
DÖNDÜ.

UZAKLARA GİDEYİM DE HERŞEYİ UNU-
TAYIM DEDİM. HALBUKİ BURADA DA KAR-
ŞIMA İZTIRAP ÇIKTI.

BİRARA
İTALYAYA DÖNÜP DÖN-
MEMEYİ DÜŞÜNDÜ.

HAYIR.. FRANSADA ONA
YAKIN BULUNAYIM..
CEZASI BİTTİK..
TEN SONRA..

ARKASI
VAR.

135/2

Bilezik

Nakleden: S. DEMİRCİ

Scruffy Newert, Gloria Thornbrook'un şahane yatak odasındaki kocaman pencerelerden birinin önünde, kalın perdelerin gerisine saklanmış, bekliyordu. Nihayet sabahın üçüne doğru, önce oturma odasının kapısındaki kilitte bir anahtarın döndüğünü ve sonra elektrik düğmesinin çevrildiğini duyarak derin bir nefes aldı. Ve hemen, incecik bıçağı ile perdede açtığı küçük bir deliğe başını yaklaştırarak sofaya açılan kapıyı gözlemeye koyuldu. Kulağına da genç ve neşeli sesler çalmaya başlamıştı.

Kız : "Freddy, diyordu. Mutfığa kadar uzan da, bak bakalım dişe gelir bir şeyler var mı? Açlıktan ölüyorum çünkü. Bu Fielding'in partileri de hoşuma gidiyor ama, doğrusu yiyecekten yana pek fakir insanlar.. Ben de birazdan yanına gelirim. Sakın gürültü edip, Grace Hala'yı uyandırırım, deme. Saatin kaç olduğunu öğrenirse, gene bütün cinleri başına toplar sonra.."

Scruffy, yaklaşan ayak seslerini işitti. Birkaç saniye sonra da Gloria, yatak odasına girerek ışıkları yaktı ve sırtındaki uzun kadife gece elbisesini çıkarıp yatağın üzerine fırlatarak soyunmaya başladı. Scruffy ise gözlerini onun kolundan bir türlü ayıramıyordu. Haftalardan beri rahatını kaçıran paha biçilmez elmas bilezik, bu incecik bileğe sarılmış duruyordu işte..

Kız saçlarını düzeltmek için elini kaldırdıkça, taşlardan fısıkıran keskin parıltılar Scruffy'nin gözlerini öylesine kamaştırıyordu ki, adam başını birkaç kere delikten uzaklaştırmak mecburiyetinde kaldı.

Gloria, küçücük burnunun ucunu pudraladıktan sonra, yemek odasına doğru yöneldi ve Scruffy de bunu fırsat bilerek bacaklarını kımıldatıp, derin nefesler almaya başladı. Dile kolay bu, tam dokuz saatir orada bekliyordu. Hala sinemaya gitmek üzere evden çıkar çıkmaz, o da arka kapıyı maymuncukla açıp içeri girmişti ve o zamandan beri perdenin arkasındaydı. Sağ ayağını yukarı kaldırmış, bir yandan uyuşan ayak parmaklarını ayakkabısının içinde hareket ettiriyor, bir yandan da kızın delikanlıyı bir an evvel sepetleyip yatağına girmesi için Allaha yalvanyordu.

Kız ağzını şapırdatarak şapırdatarak : "Soğuk pilice de bayılırım, diyordu. Şu bilezik meselesi yüzünden beni ayıplamadin ya, Robert? Annem onu taktığımı duyar ya başımın etini yer, vallahi.. Ama biliyor musun, sevgilim, herkesin de gözü ondaydı.." Ve sonra kesik bir kahkahayla ilâve etti : "Ne o? Senin de gözlerini kamaştırdı galiba?"

Genç adam erkekçe ve aynı zamanda hisli bir sesle : "Evet, gözlerim kamaştı, Gloria! diye cevap verdi. Fakat bileziğe bakarken değil... Ah, Gloria, seni ne çok sevdiğimi bir bilsen.."

Oda gittikçe soğuyordu. Scruffy'nin sırtı buz kesilmeye başlamış, ve boyunu ta omuzlarından itibaren taş gibi tu-

tulmuştu. Arkasındaki pencereden sızan ayaza dayanmak da, her babayığitin harcı değildi hani. Fakat sabırlı hırslı, ne olursa olsun delikanlı gidinceye kadar bekleyecek ve işini bitirmeden oradan ayrılmayacaktı. Zaten o anda yerinden kıpırdaması bile imkânsızdı..

Birdenbire kızla genç adamın vedalaşmakta olduklarını işiterek derin bir nefes aldı. Fakat bu da ne sonu gelmez şeydi, Yarabbi! Dişleri birbirine çarpan Scruffy, tekrar ayak değiştirdi.

Delikanlı : "Seni geç vakite kadar uykusuz bıraktım, sevgilim, diye özür diliyordu. Fakat şimdi öyle mesudum ki... Ne olursun, beni sevdiğini bir kere daha söyle de öyle gideyim.."

Nihayet yalnız kalan Gloria, bir aşk şarkısı mırıldanarak oda kapısında gözüdü ve sırtına dekolte bir gecelik geçirip karyolaya yaklaştı; bilezik de hâlâ kolundaydı. Scruffy' nefes almaya bile korkarak bekliyordu. Gloria nasıl olsa yatmadan önce onu çıkarıp bir yere bırakacaktı ve kız bir kere uyuduktan sonra, artık Scruffy rahat rahat işini görebilirdi.

Gloria elektriği söndürerek yatağa girdi. Oda zifiri karanlıktı ve Scruffy bütün dikkatiyle onun nefeslerini dinlemeye çalışıyordu. Dışarıda da şiddetli bir rüzgâr çıkmış ve bardaktan boşanırcasına yağın yağmur, camları kamçılarmaya başlamıştı. Gloria bir müddet sonra derin bir uykuya daldı.

Scruffy biraz daha bekledi, sonra ağır ağır yatağa doğru ilerledi. Bir yandan da cebinden çıkardığı kloroform şişesini avucundaki pamuğa boşaltmakla meşguldü. Zira kız yatarken bileziği çıkar- mayı unuttuğuna göre, gayerine ancak

bunu kullanarak erişebilecekti.

Birdenbire karyolanın yanında duran telefon çalmaya başladı. Dilinin ucuna kadar gelen müthiş bir küfürü zor zapteden Scruffy de, bir sıçrayışta gene perdenin arkasına saklandı. Gloria birkaç kere döndükten sonra nihayet uyanabildi ve başucundaki lâmbayı yakarak mikrofona kulağına götürdü. Scruffy, başladığına başlayacağına bin kere pişman olmuştu ama, iş isten geçmişti bir kere.

Gloria : "Oh, sen misin, sevgilim, diyordu. Ne iyi ettin de beni tekrar aradın... Ben de sana bir kere daha Allah rahatlık versin, diyebilmek için telefonu açmak üzereydim... Efendim? ... Ah, hayatım, ben de..."

Hiddetinden çılgına dönen Scruffy bir anda kararını verdi. Konuşmaları birer bitmez, kızın üzerine saldırıp boğazını sıkacak... sıkacak ve sonra bileziği cebine attığı gibi karanlıklara karışacaktı.

Derken oda kapısının yavaş yavaş hareket etmekte olduğunu farkederik i- liklerine kadar ürperdi. Az sonra da eşikte, arkasına bol bir sabahlık giymiş, uzun boylu ve keskin bakışlı bir kadın belirdi.

"Gloria! diye bağırdı. Ne oluyor?"

Gloria tiz bir çığlık atarak başını çevirdi ve : "Oh! dedi. Sen misin, Grace Hala? Az kalsın ödümü koparacaktın.." Ve sonra telefona dönerek : "Bir dakika, Freddie, diye özür diledi. Grace Hala ile konuşuyorum.."

Kadın hayretle sordu : "Gecenin bu saatinde seni kim arıyor, Allah aşkına?. Yoksa gene..."

Kız : "Freddie, halacığım, diye sözünü kesti. Canı bana 'Allah rahatlık versin,' demek istemiş de.." Ve alına

dökülen saçlarını düzeltmek için kolunu kaldırması ile, Hala'nın feryadı başlaması bir oldu :

"Gloria! O bileğindeki de ne?... Annenin bileziği ha! Sen hiç korkmadan, annenin bileziğini takip dolaşabiliyorsun demek ki?..."

"Fakat, Grace Hala, ben..."

"Onu hemen çıkar ve bana ver!..."

Scruffy'nin en aşağı bir misli büyüyen gözleri önünde, bileziği cebine koyan kadın : "Eğer onu kaybetseydin, annen beni kabahatli bulurdu, dedi. Haydi artık telefonu kapa da uyumaya çalış. Neredeyse sabah olacak.." Ve eteklerini sürüyerek dışarı çıktı.

Scruffy' koridorun öbür tarafındaki kapının arkasından sürgüldüğünü işitince, bütün ümitlerinin suya düştüğünü hissetti. Gloria da yastıkların arasına gömülerek, telefonu tekrar eline almış : "Çok şükür defolup gidebildi, Freddie'ciğim, diyordu. Fakat içeriye öyle bir giriş girdi ki, yüreğim ağzıma gelecekti nerdeyse. Tıpkı zincirden boşanmış delilere benziyordu. Bileziği aldı ve odasına girip kapıyı da sürgüledi... Ne dedin?... Evet ama, kabahat biraz da sende sevgilim.. Eğer bana telefon etmeseydin, o da bileziği taktığımı hiçbir zaman öğrenemiyecikti... Efendim?... Seni seviyor muyum?... Helbette, hayatım. Hem de pek çok... Senin de gecen hayırlı olsun, canım..."

Gloria telefonu kapayarak yorganı başına kadar çekti.

Ve karnında da müthiş bir ağrı... hissetmeye başlayan Scruffy dişini sıkıp, tekrar kızın uyumasını bekledi, sonra yavaşça pencereyi aralayarak kendini buz gibi karanlıkların koynuna bıraktı...

«Bileziği aldı ve odasına girip kapıyı sürgüledi... Ne dedin?... Evet ama kabahat biraz da sende...»

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES : TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE : Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yayı işlerini tüken idare eden:

CELAL DEMİRAY

-Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

SIYAH PELELİRLİ ADAM

YAZAN: RAFAEL
SABATINI

Tarihî Aşk ve Macera Romanı: 11

Don Pedro esrarengiz bir şekil-gülümsedi. Düşünceli bir tavırla sağ kulağındaki uzun inci küpe ile oynayarak:

— «Elimden geldiği kadar âdil olmağa çalışacağım, dedi. Yalnız bu fidyei necatı tedarik edebilmek için bana yardım edin.»

Margaret:

— «Ya! Öyle mi?» diye gülümsedi.

İspanyol masanın üstünden eğildi:

— «Bir mektup yazacağım. Sizden ricam bunun yerine ulaşmasını temin etmektir.»

— «Ben mi?»

— «Bu civarda bir hayli balıkçı olduğunu zannediyorum. Bunlar her gün balığa çıkarlar. Bu balıkçılardan birisini bulup mektubu yerine götürmesini temin eder misiniz?»

— «Böyle bir zamanda bir İngiliz balıkçısını bir İspanyol limanına gönderebilir miyim zannediyorsunuz?»

— «Bu benim tarafımdan gülünç bir teklif olur. Maksadım o değil. Fransa ile İngiltere arasında bir şey yok. Mektup Nants limanında, tanıdığım birisine gidecek. Üst tarafını oradaki ahabım halleder.»

Margaret ona emniyetsiz bir şekilde bakarak:

— «Her şeyi düşündürmüştünüz» dedi.

Don Pedro:

— «Daha ne kadar zaman için sizin bu asil misafirperverliğinizi suiistimal edeceğim» diyerek ayağa kalktı. Kız da kalkmıştı.

Dışarıda ayak sesleri vardı. Don Pedro İngilterede atmaların nasıl yetiştirildiğini görmek istediği için o sabah atlı bir gezinti yapacaklardı. Margaret:

— «Bizden ayrılmak için bahaneler arıyorsunuz» dedi.

Don Pedro heyecanla:

— «Değil» dedi. «Hakkımda hiç te merhamet göstermiyorsunuz... Ben kim oluyorum ki mukadderatımı tayin edeyim.»

Margaret ona arkasını dönerek pencereye doğru yürüdü:

— «Atlar ve kuşbaz gelmiş Don Pedro» dedi.

Gezintide bir aralık Margaret mektubunu gönderecek bir yol bildiğini söyledi. Ertesi sabah Lâtinçe yazdığı mektubu verdikten sonra idi ki Margaret Gervase'a o kâğıdı göndermişti.

Hemen yola çıkan Gervase onlar ögle yemeğine oturacakları sırada Trevanion'a geldi.

Yemekten sonra Lord kütüphanesine çekildi. Margaret te yeni yetişen güllerini göstermek üzere Gervase ile beraber bahçeye çıktı. Don Pedro ile Frances'i sofrada bırakmışlardı.

Gervase oraya gelirken Margaret'e acı birkaç şey söylemeği tasarlamıştı. Margaret te bunu bekliyordu. Fakat güller arasında yanyana yürümeleri genç adama bütün kinini unutturmuştu.

Margaret:

— «Bütün bugünler nerede idin Gervase?» diye sordu...

Gervase'ın bu suale vereceği bir hayli cevabı olmasına rağmen af diler gibi sadece:

— «İşim vardı» dedi. Geminin hazırlığı yüzünden Sir John'dan

ayrılmıyordum. Sonra... Bana ihtiyacınız olabileceğini de pek sanmıyordum...

— «Seni yalnız ihtiyacım olduğu zaman mı aradığımı zannediyorsun?»

— «Bu karşılaşımaya bağlı...»

Genç kız:

— «Demek sana ihtiyacım olduğu zaman iyi karşılıyorum» diye haykırdı.

Gervase şaşırmıştı. Kendisini

«Hakkımda hiç merhamet göstermiyorsunuz... Ben kim oluyorum ki mukadderatımı tayin edeyim.»

haklı zannettiği zamanlar bile daima aksi oluyordu.

— «Boş zamanlarınızı dolduracak İspanyolunuz var...»

— «Enteresan bir adam değil mi Gervase?»

— «Herhalde...»

— «Dünya görmüş birisi...»

— «Ben de gördüm... Drake ile beraber...»

— «Evet, evet... Fakat maksadım o değil... Görgüyü, dünya görüşünü kastediyorum.»

— «Dünya, dünyadır. Muhakkak olan bir şey varsa o da yine ondan çok daha fazla şeyler gördüğündür...»

— «Evet Gervase. Vakât vahşet dünyasından. Onun görgüsü medenî, kültürlü dünya görgüsüdür... O Avrupanın birçok saraylarında bulunmuş, birçok lisan biliyor, çalgı çalıyor ve şarkı söylüyor. Onu dinlemenî isterdim Gervase... Sonra...»

Daha fazlasına tahammül edemeyen Gervase genç kızın sözünü kesti:

— «Bu dünya harikası burada daha ne kadar kalacak?»

— «Maatteessüf pek az...»

— «Maatteessüf mü?»

— «Seni yine kızdırdım mı Gervase?»

Delikanlı cevap vermedi. Topuklarını hızlı, hızlı yere vurdu. Demek bütün gördükleri, Drake ile olan deniz muharebeleri, bir genç kızın kalbini teshir etmeğe kâfi değildi.

— «Onu ne yapacaksınız?» diye sordu. «Babanız bir karara varabildi mi?»

— «Fakat bu mesele ile babamın alâkası yok ki. Don Pedro benim esirim. Ben onu bir fidyei necat mukabilinde burada tutuyorum. Fidyesi gelir gelmez memleketine gidecek.»

— «Eğer fidyei necatın gelmesini bekliyorsanız onun gideceğini

den teessüf duymanıza lüzum yok.»

— «Yanlış düşünüyorsun. Nant da birisine mektup yazdı. İspanyaya gidip ona fidyei necat getirecek.»

— «Sizin yapacağınız en münasip hareket onu resmî makamlara teslim etmektir...»

— «Sir Francis Drake ile yaptığın seyahatlerde öğrendiğin silâhşorluk bu ise, daha bir hayli se-

— «Bir mektup yazdığını söyledin. Kim götürecekt?»

— «Mesele burada. O da bunu düşünüyor...»

Gervase İspanyolun zayıf bir tarafını yakaladığı için memnundu.

— «Demek o da bunu düşünüyor!» diye güldü... «Aman ne teraset.. Bunu nasıl oldu da idrak edebildi?...»

Bahçenin sonuna gelmişlerdi. Yarım daire şeklinde taş bir sırt vardı. Margaret oraya oturdu:

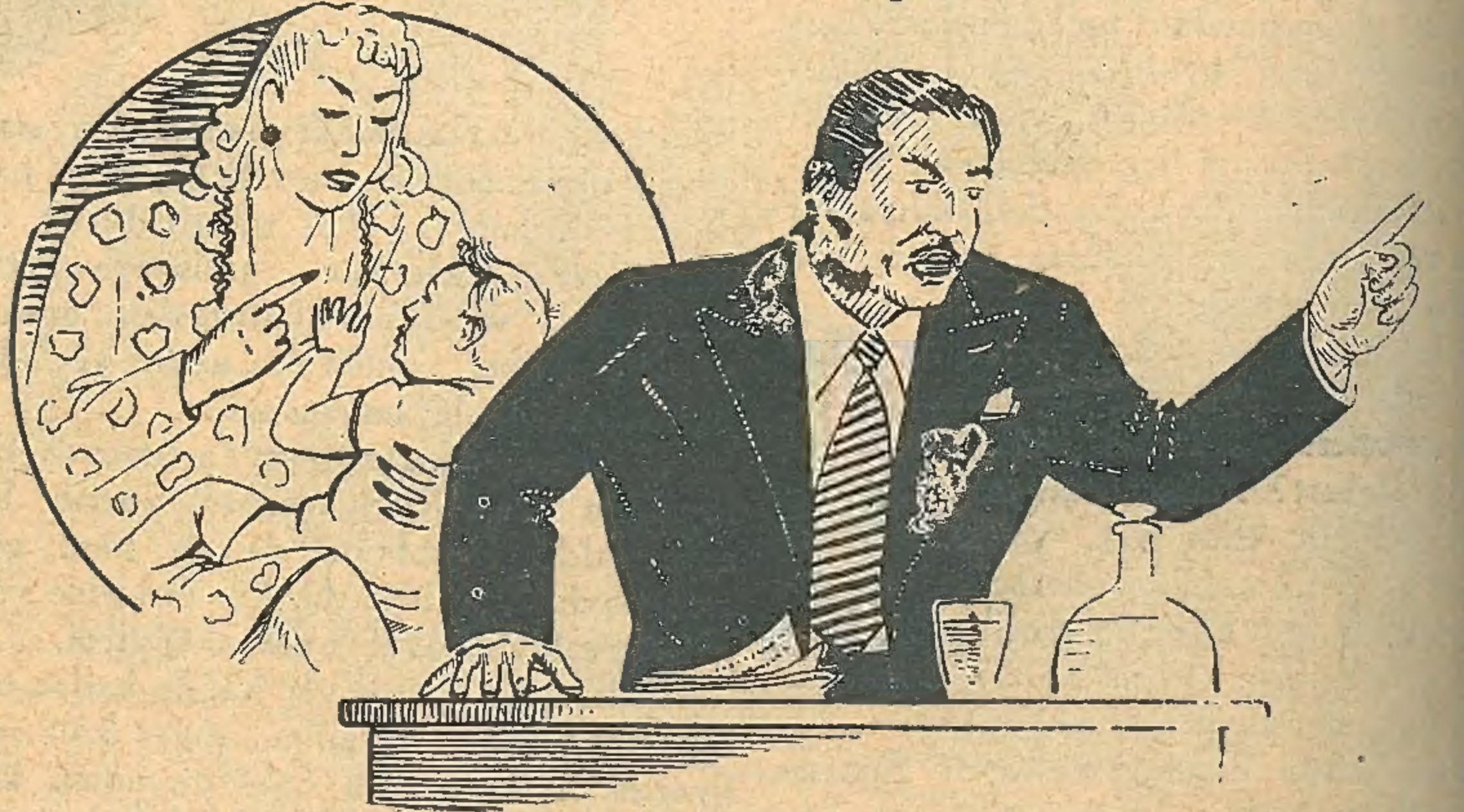
— «Şu halde daima burada kalacak» diye mırıldandı. «Ne yazık Zavallı aram.. Yabancı bir memleket mahpusu olmak ne feci... Mafih ne yapalım. Elimizden geldiği kadar onu avutmağa çalışalım... Burada kalacağı için de memnunum. Arkadaşlığından zevk alıyorum...»

— «Ya! Arkadaşlığından zevk alıyorsun demek? Bunu itiraf ediyorsun?»

— «Bir kadının bu itirafta bulunmaması lâzım, değil mi? Fakat o her kadının beğenebileceği bir erkek. O gelinceye kadar burada yapayalnızdım. Babam kütüphanesine kapanırdı. Linoel Tresilion ile Peter Godolphin ve Tregarth'ın saçma sapan arkadaşlıklarından başka bir şey yoktu. Dediğin gibi sen de tekrar gidersen yine yalnız kalacağım...»

(Arkası var)

"SÖZ" ün kıymeti

Söz her şeyden evvel konuşma san'atının esası olup bu da münhasıran bir tek hisse, dinleme hissine tâbidir. Tuhaf ki insan mekanizmasının bu aksamı dil kitaplarında hemen hiç itibara alınmaz.. Halbuki organizmada dinleme hissini pek mühim bir mevkî vardır. Zira duyulmayan bir şeyi doğru olarak tekrar etmek, hattâ sadece tekrar etmek mümkün değildir. Konuşma san'ati dolayısıyla ancak KULAKLA elde edilir. Çünkü fikir merkezleri ses âlemine ancak dinleme hissile nüfuz edebilirler... Yabancı dil problemine bu zaviyeden bakılınca gramofon plâkı LINGUAFON metodunun kıymeti kendiliğinden meydana çıkar. Bu yolda bilhassa tenevvür etmek için kuponu doldurup göndererek, memnuniyetle yolhıcağımız resimli broşürü okumanızı ehemmiyetle tavsiye ederiz.

LINGUAFON. Ankara C. İstiklal bul.
İSTANBUL 11 ADRES

NAT PINKERTON

SİZ SANIĞIN DAVACIYA SALDIRDIĞINA ŞAHİT OLDUNUZ MU?

EVET, EFENDİM. MAKSİN BİRAHANESİNDE OTURUYORDUM. CO GELDİ LİPİYE BİR YUMRUK İNDİRDİ

BUSIRADA MİS FEYNİN MEKTEBİNDE ÇABUK OLUN. MİS NİĞEL YOKSA MAH KEMEYE YETİŞEMEYİZ CO'YA YAZIK.

AH, MİS FEYN, O ALÇAK DEDİKODUCU, YA. LANCILARLA YÜZYÜZE GELMEK İSTEMİYORUM AMA MEKTEBİN ŞEREFİNİ KORUNAK İÇİN NE LAZIMSA YAPARIM.

MİS FEYN BE... NİM KABAHAATLI OLDUĞUMU SÖYLÜYOR.. NE YAPSAM? NE YAPSAM?

Copyright 1949, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

CO'NUN LİPİ'Yİ DÖVDÜĞÜNÜ BİLİYORUM. ASIL MÜHİMİ BUNUN SEBEBİDİR ONU SÖYLER MİSİNİZ?

VALLAHI... BAY HÂKİM.. ARALARINDA BİR LAF GEÇTİ.

İŞTE ŞİMDİ SÖYLİYECEK YENİ HOCAYI ANLATAÇAK. KARIDA ARKAMIZDA..

NE FECİ ŞEY.. TAHAMMÜL EDEMİYECİĞİM.

SAKİN OLUN.. SİRASI GELİNCE BEN SÖYLİYECEĞİMİ BİLİRİM.

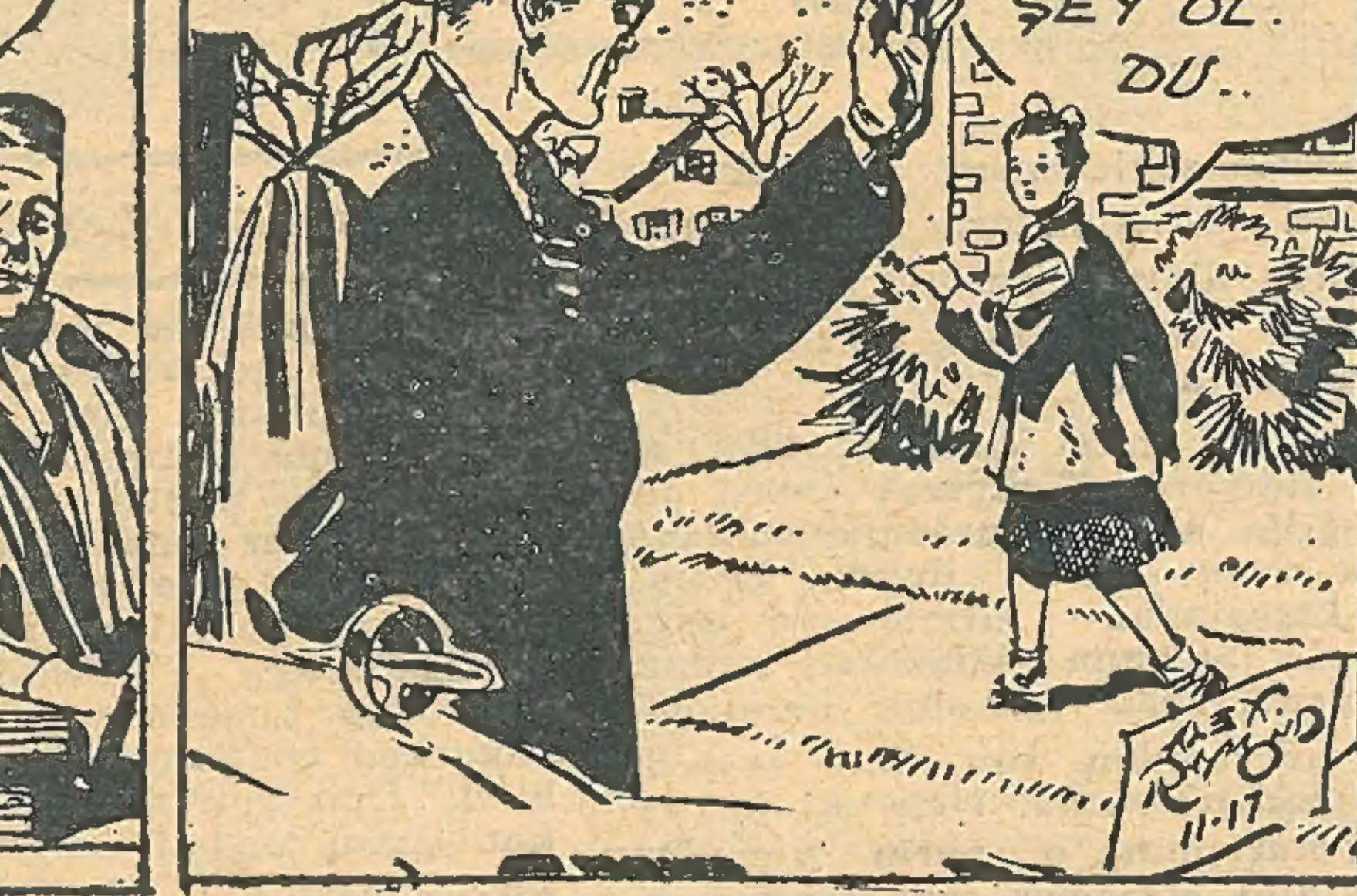
TEREDDÜT ETMEYİN.. KAVGAYA SEBEP OLAN SÖZ NEYDİ?

PEK HATIRLAMIYORUM.. CO GOVDİYE SORSANIZ DAHA İYİ EDER SİNİZ.

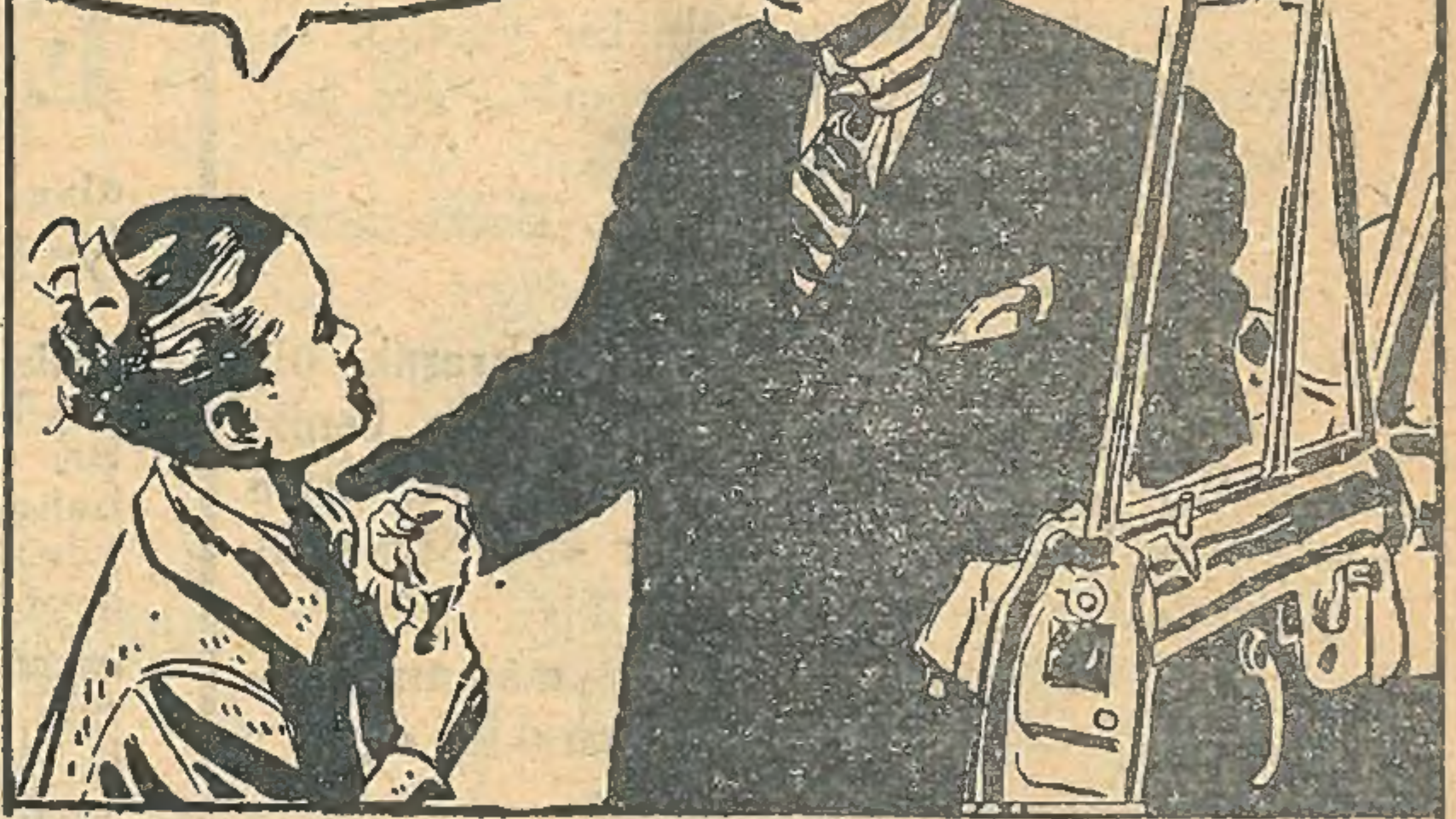
BUSIRADA MEKTEPTE VALERİ NE VAR? YİNE KAÇMIYORSUNYA İNŞALLAH..

AH Mİ PINKERTON ÇOK FECİ BİR ŞEY OLDU..

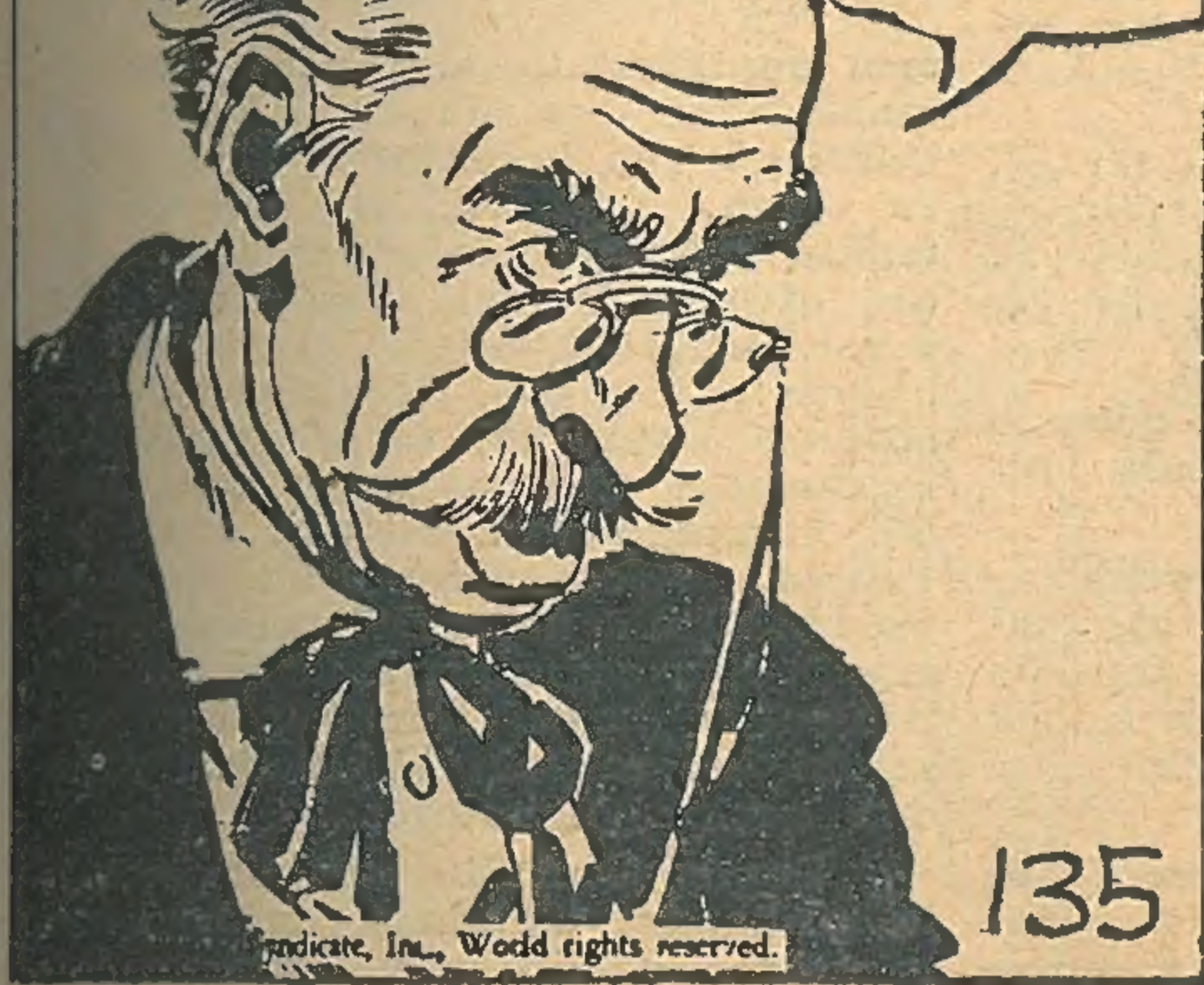

CO GOVDİ MİS Mİ.. GEL YÜZÜNDEN KAVGA ETMİŞ.. HAPİSE ATMIŞLAR. ŞİMDİ MAHKEMESİ VAR. MİS FEYN BENİM KABAHAATLI OLDUĞUMU SÖYLÜYOR.

BİN ARABAMA VALERİ... MAH KEMEYE GİDİYORUZ.

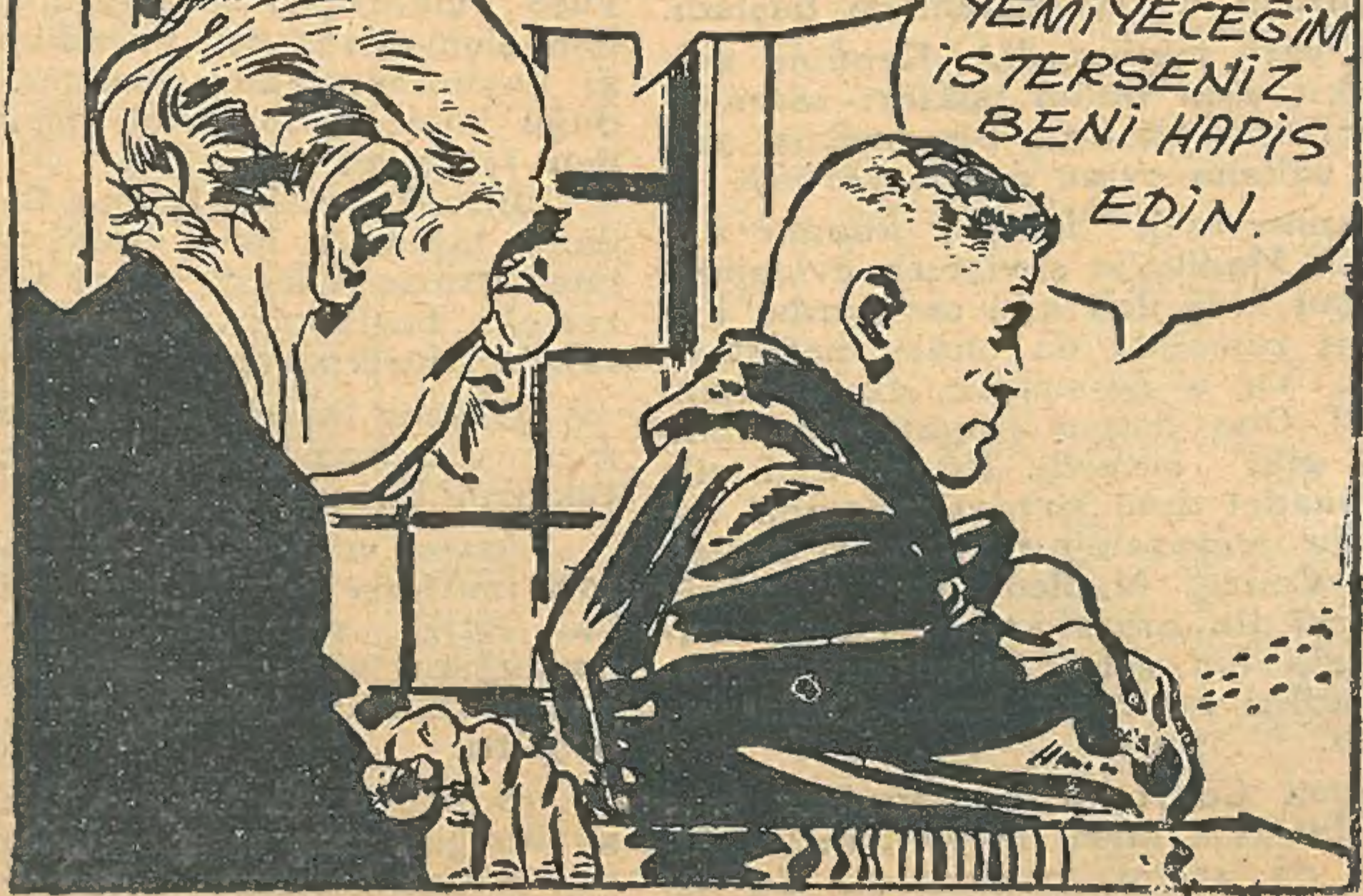
SANIK CO! AYAĞA KALKINIZ..

135

ŞAHİT SİZİN DAVACIYA SÖYLEDİĞİ BİR SÖZ YÜZÜNDEN SALDIRDIĞINIZI SÖYLÜYOR. BU SÖZ NEDİR?

AFFE DERSİNİZ BAY HÂKİM. SÖYLİYEMİYECEĞİM İSTERSENİZ BENİ HAPİS EDİN.

BAY HÂKİM. BİR İKİ SÖZ SÖYLENEME MÜSADEDE EDER MİSİNİZ?

ARKASI VAR

K I L I B I K

Nakleden: S. DEMİRCİ

Yağmura aldırmadan, tam bir buçuk saattir bekliyordu.

Edward Treeble üstüne, "Avukat Bakman ve Jarrold" yazılı büyük bir levha asılmış kapının önünde, bardaktan boşanırcasına yağan yağmura aldırmadan, tam bir buçuk saatten beri bekliyordu. Esasen yüzünde öyle perişan bir ifade vardı ki, yağmur değil dolu yağsa yerinden kıpırdıyamıyacak gibiydi. Gerçi kırmızı yanaklı, iri yarı ve mağrur tavırlı bir adamdı ama derdi büyüktü zavallının. Nihayet eski dostu Bakman'ın karısından gelmekte olduğunu görerek derin bir nefes aldı. Biraz sonra da sıcak bir odada avukatın karşısına oturmuş, titreyen elleriyle sigarasını içerek kendine gelmeye çalışıyordu.

Bakman bir müddet hiç konuşmadan onu seyretti ve sonra : "Senin neyin var, Edward? diye sordu. Bugün çok üzgün görünüyorsun. Bir şey mi oldu?"

Treeble da içini dökmek için bu sual bekliyordu zaten. Acıklı bir sesle kısaca cevap verdi : "Karım dün akşam beni dövdü..."

Avukat büyük bir hayretle doğruldu ve şaşkınlıktan gözlüklerini çıkararak : "Ne? diye haykırdı. Josephine seni dövdü ha?"

"Evet! Burnuma öyle bir yumruk savurdu ki gözlerimden ateş çıktı. Az kal-sın yere yuvarlanacaktım."

"Fakat, buna imkân yok. Belki de se-ninle şaka etmiştir."

Treeble başını sertçe kaldırarak iti-raz etti ve : "Eğer onu sen de benim kadar tanısaydın, dedi. Şakadan zer-re kadar hoşlanmadığını bilir ve böyle dü-şünmezdin."

Avukat sanki bir boks maçının taf-silâtını dinliyormuş gibi merakla sordu : "Sen de ona vurdun mu?"

Hafifçe kaba Treeble : "Ben ka-dınlara el kaldıran erkeklerden değilim," diye cevap verdi. Ve sonra başını tees-sürle önüne eğerek mırıldandı : "Bu yum-ruk beni öyle incitti ki bilemezsin..."

Bakman : "Zaten, dedi. Ben de Al-lahın, insan burnunu neden öyle biçimsiz bir yerde ve üstelik de neden okadar hassas yarattığına bir türlü akıl erdire-mem."

Edward Treeble tanınmış kanun ada-mının bu anlayışsızlığına şaşarak titiz-lendi : "Öyle değil. Yani kalbimi çok kırdı, demek istiyorum."

Avukat bu, iri yarı insana dikkatle bakarak : "İsteseydin, onu iki parmağının arasında tahta kurusu gibi ezebilirdin," dedi. Fakat bir yandan da onun karısın-dan iyice yıldıgını hissederek için için gülüyordu. Bu vücutta böyle yürek, hay-ret edilecek şeydi doğrusu..."

Treeble : "Her zamanki gibi, eve dö-

ner dönmez oturmuş, gözlüğün camlarını temizliyordum, diye anlatmaya başladı. Bu işe öyle dalmışım ki, onun bana bir şeyler sorduğunu dahi işitemedim. Ve birdenbire burnumun üzerine bir yumruk yiyerek kendime geldim. Josephine sor-duklarını cevapsız bırakışına fena halde sinirlenmiş ve üstüme saldırmıştı. Bunun benim için ne demek olduğunu imkânı yok anlıyamazsın, azizim. Annem, babam da-hi beni dövmeye cesaret edemezlerdi, yü-züm onlar için mukaddesti âdeta. Ben bütün hayatım boyunca saygı görmeye alıştım; daha on altı yaşındayken de bıyıklarım vardı..."

"Şimdi senden istediğim şu : Yarın

sana bu iş için lüzumlu bütün delilleri yazarak göndereceğim ve sen de bir bo-şanma davasına hazırlanmaya başlayacak-sın."

"Boşanma mı?..."

"Evet. Josephine yalnız beni dövmek-le kalmayıp üstelik de öyle ağır lâflar söyledi ki, onu yola getirmek için biraz korkutmaktan başka çare yok."

Treeble'nin ne demek istediğini iyice anlayamamış olan avukatı sordu : "Mak-sadın sahiden boşanmak mı, yoksa öyle görünerek sadece karını korkutmak mı ist-iyorsun?"

Treeble : "Ondan ayrılmak niyetinde değilim, diye cevap verdi. Bunu aklı-m-dan bile geçirmedim. Fakat mahkemeye müracaat edip, davanın görüleceği güne kadar Josephine'e azap çektirecek ve sonra birdenbire bu işten vazgeçerek ona, beni ne kadar çok sevdiğini bütün kuv-vetiyle hissetmesi için son bir imkân da-ha vereceğim. Yalnız karımı işin şaka götürür tarafı olmadığına inandırmak da sana düşüyor. Çünkü bu andan itibaren eve ayak basmamaya karar verdim..."

Fakat hâdiseler hiç de Edward Treeb-le'nin umduğu gibi seyretmedi. Zira bir-kaç gün sonra sırf ziyaret maksadıyla aile avukatı Mr. Bakman'ın yazıhane-sine uğramış olan Josephine, adamdan kocasının ayrılmak için mahkemeye mü-racaat ettiğini öğrenir öğrenmez sevincin-den baygınlıklar geçirmiş ve mahkeme günü de hâkim her iki tarafın arzu ettiği bu boşanmaya karar vermemek için orta-da hiçbir engel görememişti.

Bir buçuk sene kadar sonra bir gün, Edward, Mr. Bakman'ın evinde Miss Allberry ile tanıştı.

Bu, hemcinslerine has bütün harici güzelliklerden mahrum, kısık sesli, silik bakışlı fakat lüzumundan fazla sessiz ve mütevazı kadın Treeble'de önce büyük bir alâka, sonra da derin bir itimat u-yandırdı. Ve adam aradığı bütün mezi-yetleri nefsinde toplayan Miss Allberry-yi günlerce aklından çıkaramadı. Ger-çi kadın dış görünüşü itibariyle pek göz doyurmuyordu ama, Treeble güzel bir yüzün değil, sakın bir aile hayatının has-retinin çekmekteydi. Bu yüzden de fazla düşünmedi ve ikinci karşılaşlarında Miss Allberry'den, kendisini hayat arkadaşı-

ğına kabul etmesini rica etti."

Evlenmelerinin üzerinden takriben bir sene geçmişti ki, bir sabah saat on bu-çukta yazıhanesine gelen Mr. Bakman, Mrs. Treeble'i kapının önünde bekler bu-larak şaşırdı.

"Günaydın, Mrs. Treeble, dedi. Pek telâşlı ve üzgün görünüyorsunuz, bir şey mi oldu?"

Kadın gözyaşları arasında cevap ver-di : "Edward bu sabah beni dövdü..."

"Ne? Edward sizi dövdü mü?"

"Evet, yüzüme öyle bir tokat attı ki az kalsın kulağımın zarını patlatacaktı."

"Bunu şakadan yapmadığına emin mi-siniz?"

"Onu benim kadar yakından tanısay-dınız, bu ihtimali aklınızdan bile geçi-rmezsiniz. Zira Edward böyle şakalardan nefret eder..."

Avukat merakla sordu : "Peki ama buna sebep neydi?"

Kadın : "Gözlerim, diye cevap verdi. Ben uzağı iyi göremediğim için gözlük kullanmak istiyordum. O da evde ikimiz-den birinin gözlük takmasını kâfi oldu-ğ-u söyleyerek buna mâni oluyordu. Ni-hayet bu sabah tekrar münakaşaya tutu-tuk ve Treeble birdenbire üstüme saldı-rıp beni..." Boğazı hıçkırıklarla tıkanarak sustu.

Avukat ona doğru eğilerek müşfik sesle : "Beni iyi dinle, kızım, dedi. E-ğer sana bir aile dostunuz olarak tavsiye edeceğim şeyi yaparsan aramız eskisinden de daha iyi olur. Şimdi hemen e-vine dön ve doğruca Edward'ın yanına gidip onun tam burnunun üzerine, kol-nun bütün kuvvetiyle bir yumruk indir."

Gözleri korkuyla büyüyen kadın : "Im-kânsız, diye haykırdı. Ya beni öldürür-se?..."

"Kılına bile dokunamaz. Yalnız su-nu sakın unutma, yumruğun burnuna rast-lamasına dikkat edeceksin, anlaşıldı mı?"

Mrs. Treeble çaresiz bir tavırla boy-nunu bükerek : "Pekâlâ, dedi. İstedigim-i yapacağım." Ve perişan adımlarla u-zaklaştı.

Bir saat sonra da telefonu açmış, se-vinç dolu bir sesle : "Her şey yolunda Mr. Bakman, diyordu. Edward'ın yum-ruğu yemesiyle önümde diz çöküp benden

(Arkası 14. sayfada)

NARİN BİR Vücūd

Etrafta söylenenleri duyduğu va-kit, dedikodudur, aslı yoktur, diye aldırış etmedi. Fakat ne olsa içine kurt düştü. Karısını göz hâpsi altına aldı.

Yine bir gece karısına, "Bir ar-kadaşa gidiyorum," diyerek evden çık-tı, bahçede ağaçlar arasında saklandı. Bir ara ayak sesleri duydu, Richard bahçe kapısından girmiş eve doğru yürüyordu. Salonun lambaları yanınca geniş pencereden içeriisini, bulunduğu ağacın arkasından bir film seyrederek gibi seyredebiliyordu. Hele iki kuvvet-li kol, karısının o narin vücudunu sarınca ateş etmemek için kendini güç tuttu.

Demek karısı hakkında söylenen-lerin bir aslı varmış. Mösyö Daven Court kendinden geçmiş, pencereye ba-kıyordu. Eve doğru birkaç adım attı fakat birden dizleri titremeğe başladı. Olduğu yere yıkılıverdi. Kendine gel-diği vakit evin bütün ışıkları sönmüş-tü. Güçlülükle kalktı, bir sarhoş gibi sallana sallana evine doğru yürüdü.

Utanasaydı hüngür hüngür ağ-lyacaktı. Madlen'le sevişerek evlenmiş-lerdi. Onu hâlâ deli gibi seviyordu. Fa-kat aynı zamanda da ondan nefret e-di-yordu. Ya o namussuz ırz düşmanı Richard! Ona daima itimat eder, onu kardeşi gibi severdi. Bu samimi aile dostu, saadet dolu yuvayı yıkmağa, ze-hirlemeğe uğraşan bir yılanmış meğer. Daven Court Madlen ile evlendiği için ailesi ile arası açıldı. Çünkü on-lar zengin bir gelin istiyorlardı. Hal-buki Madlen fakir bir kızdı. Çeyizi bi-le yoktu.

Daven Court hızla ayağını yere vurdu. İntikam hırısı ile yanıyordu. Al-datılsın da sesini çıkarmasın. Bu işi örtbas etsin, buna imkân yoktu. Uzun

Nakleden: Leylâ BEKEM

uzun düşündükten sonra yazı masası-nın başına geçip oturdu. Cebinden bir anahtar çıkarıp gizli çekmeceyi açtı. İçinde birçok hatıralar, fotoğraflar, ba-lo, biletlere, dantelli bir kadın mendili vesaire şeyler vardı. Daven Court çek-mecedden bir şişe çıkardı. Etiketinde bir ölü kafası ile iki çapraz kemik vardı. Mırıldanarak, "Arsenik" dedi. Şişeyi eline alıp kırırcasına sıktı. Etikete bakarken gözlerinin önünde karısı can-landı. Onu çok pek çok sevmişti. Fa-kat şimdi ondan nefret ediyor, hatta iğreniyordu.

Madlen güzel, hem de çok güzel bir kadındı. Hafifçe kalkık burnu, de-niz mavisi gözleri vardı. O narin vü-cudu bir âfetti. Sporu çok sever-di. Tenis oynar, yüzer, saatlerce yürü-yüşe çıkardı. Pek çok spor yaptığı için şişmanlamıyor, vücudünün güzelli-ği kaybolmuyordu. Otuzuna yakın ol-duğu halde vücudu, bir genç kızinkin-den farksızdı.

Birçok seneler Daven Court bu en-dama tapmıştı, fakat artık onu görmek istemiyordu. Küçük şişeyi tutan eli tit-remeğe başlamıştı. Alnında iri iri ter taneleri birikmişti.

O gece Daven Court yatak odasına girip yatmağa yatmadı. Salonda kol-tukların birinde sabahladı.

Artısı gün sabah karanlığı kalka-rak mutfaka girdi. Madlen'in her sa-bah içtiği sütünü hazır bir kenarda durduğuna görünce cebinden o küçük şişeyi çıkardı, tıpasını açıp, içini süte boşalttı.

O sabah da Madlen Richardla her günkü gibi tam saat onda buluştu. Da-ven Court karısının Richard'la tenise uğrettiğini görünce hiç sesini çıkarma-

dı. "Bir iki haftaya kadar Richard bu işten elini ayağını çekecek," diye mırıldandı.

Aradan birkaç hafta geçmişti. Bir sabah, kahvaltıda Madlen kocasına, — Beni şişmanlamış bulmuyor musun? diye sordu.

Daven Court omuzlarını silkerek,

— Yok Canım. O senin kuruntun.

Fakat o günden itibaren Madlen belirli bir şekilde şişmanlamağa başla-dı. Endamı gittikçe bozuluyordu. O in-cecik beli, kalçaları, genişledi, Bilek-leri kalınlaştı. Yüzü bir yarım ay par-çasına döndü.

Önceleri Madlen buna mani olmağa çalıştı. Şişmanlamamak için az yeme-ğe başladı, spora daha fazla saat a-yırdı. Fakat bu sefer de sinirli oldu. Halsiz düştü. Eskisi gibi uzun yürü-yüşlere çıkıyordu fakat çarçabuk yo-ruluyordu. Nihayet bir doktora baş vurdu. Fakat o da fayda etmedi.

Baş vurduğu bütün çarelere ra-ğ-men zayıflıyacağına, günden güne şiş-manladığına görünce, Madlen artık kendini kapıp koyuverdi. "Olacağı var-sa olsun" dedi. Ağaçlar arasında ha-makta yatmayı tenise tercih etti. Gü-neş altında bir iki adım yürüse tka-nyordu, nefesi kesiliyor, ter içinde ka-lyordu. Richard Madlenin bu halini görünce ziyaretleri seyrekletirdi. Hele randevuları tam manasıyla kesti. Mad-len şişmanladıkça Richard ondan so-ğuyordu. Adeta nefret ediyordu. Nihaye-t Madlen'i kocası "Tombul karıcı-ğım!" diye çağırınca Richard ahbablığı tamamiyle kesti. Karşılaştıkları vakit zoraki bir selâmı birbirlerinin yanın-dan geçip gidiyorlardı.

Daven Court bir tek şişe arsenik-le intikamını alabilmiş, tombul karısı-nı tekrar kendisine ve yuvasına bağ-lyabilmişti.

GİZLİ VAZİFE !..

ÇOK UZAĞA GİDEMİYECERLER. YOLU
YANLIŞ GÖSTERDİM. ÖTEKİ-
LERİ YAKALADIGIMIZ
GİBİ BUN-
LARI DA
ENSELİ-
YECE-
GİZ

135

KİMSEYE ÇAKTIRMADAN
HEMEN ORACIĞA GÖ-
MÜVER..

BABA ALE-
Nİ NE YA-
PACAKSIN ?
HIÇ.. BANA FAYDASI OLA-
CAĞA BENZİYOR.. ŞİMDİ-
LİK BURADA KALACAK VE
BANA YARDIM EDE-
CEK..

ROZİN
ÇOK SARI
İDİ. VİTA-
LİS KIZINA
YALAN SÖY-
LEMİYİ
TERCİH
ETTİ.

BİLA KONUŞULANLARI DUY-
FRANSUAYA HABER MUŞTU
VERİYİM. BELKİ HALİ
BENİ BEKLİYORDUR.

HAYRET !
BİLA BURA
DA YOK...
NEREDE...

BEN RAPİDAN ÇIKAR-
KEN BİR TIKIRTI
DUYDUM

BİLA RANDEVU YERİNE KOŞTU
SANA BİRŞEY
OLMASINDAN
KORK-
TUM..
FRANSUA ARKADAŞ-
LARINI BÜYÜK
TEHLİKELER
BEKLİYOR

BİLA DAHA CÜMLESİNİ BİTİR-
SİLA.. ÇABUK BURA MEMİŞTİ
YA GEL DİYORUM
SANA

BİLA.. DUR GİTME
BENİ DİNLE..
BİLA
FRANSU-
ANIN
KENDİ-
SİNİ FAZ-
LA DYA-
LAMA-
SINDAN
KORK-
TU.

BU BEYAZANE-
LER YUMURT-
LUYORDUN
PİS KIZ ?
HIÇ BAYA-
NIM HIÇ !..

PERİ ONUN
LA DİŞA-
RIDA NE
YADI-
YORDUN !
O BENİM EN
İYİ ARKA-
DAŞIM..

ONLARIN İNSANA
DOST OLACAĞINI
MI SANIYORSUN
SAPIK..

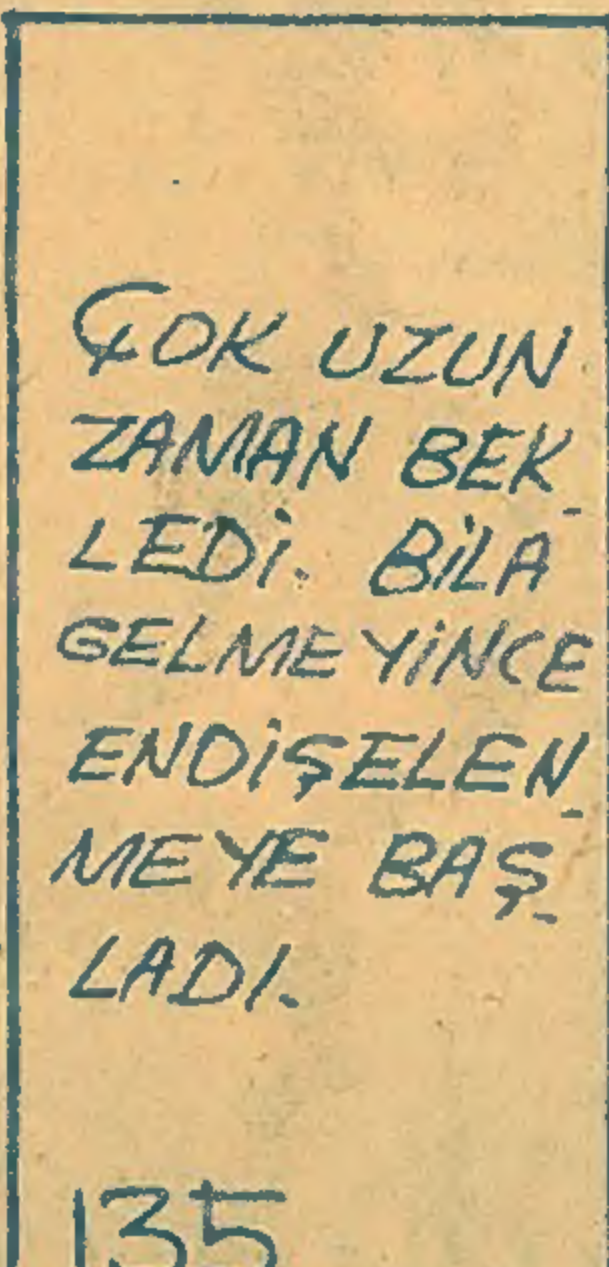
GİT KULENİN MAHAZENİNDE
FARELERLE GECELEDE
ARKIN BAŞINA GELSİN
BUNU YAP-
MAYIN.. ÇOK
KORKUYORUM

GİR.. GİR DE
GÜNÜNÜ GÖR
APTAL AÇIK
GÖZ..
YAPMAYIN
YAPMA-
YIN..

FRANSUA
BİLA'NIN TEK
RAR GELE-
CEĞİNİ ÜMİT
ETTİ. BEK-
LEDİ
BANA ÇOK MÜHİM BİR ŞEY
SÖYLİYECİKTİ. BELKİ BİR
DEFA DAHA KLİR-
TULUR GE-
LİR.

ÇOK UZUN
ZAMAN BEK-
LEDİ. BİLA
GELME YİNCE
ENDİŞELEN-
MEYE BAŞ-
LADI.

135

ONU MUHAKKAK YİNE
GÖRMELİYİM.. CEZALAN
DIRMIŞLAR-
DIR..

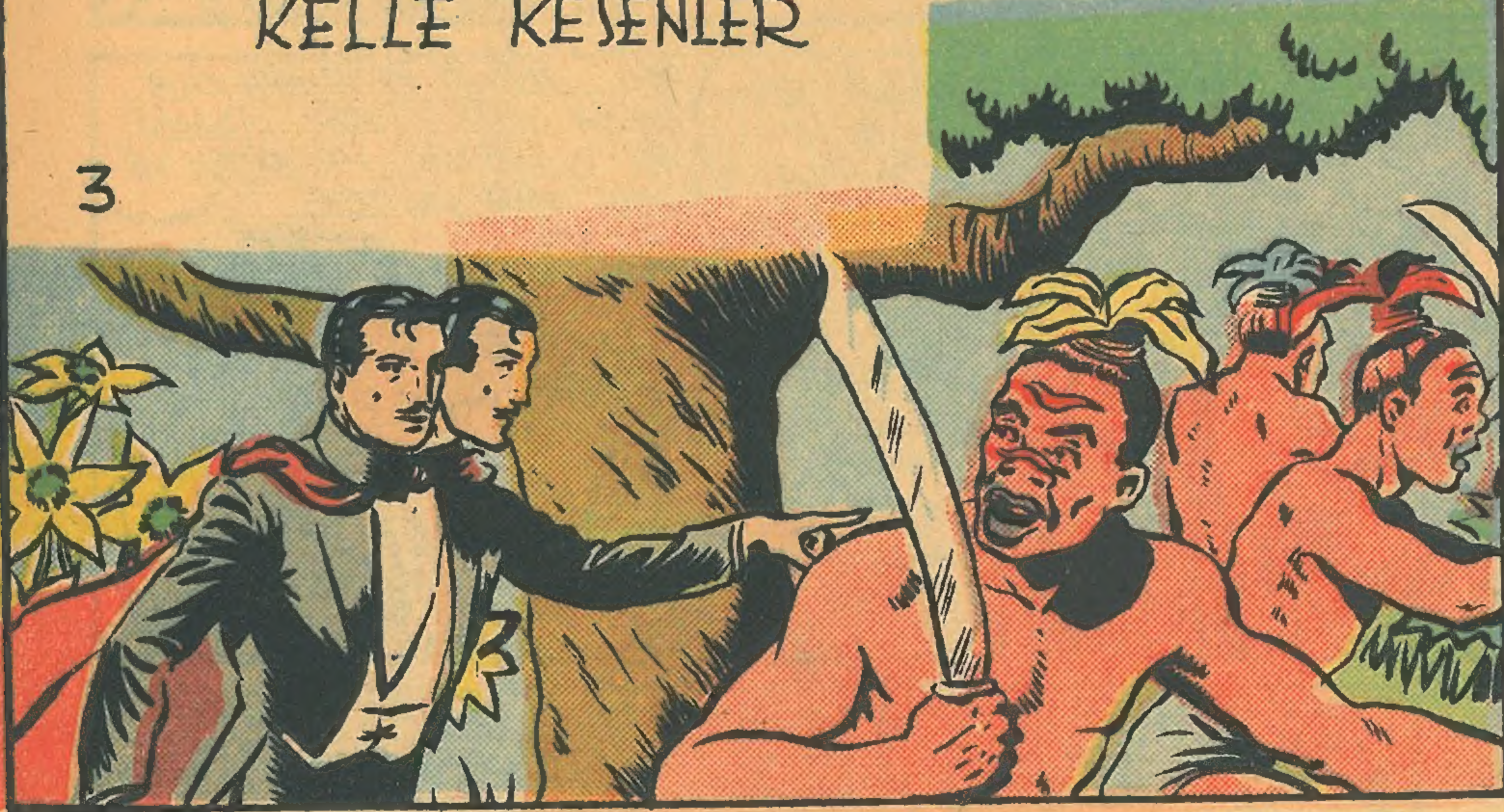
BİR AĞLAMA
DUYDU
BURADA AĞ-
LIYAN BİRİ
VAR
ARKASI
VAR

MANDRAKE

KELLE KESENLER

3

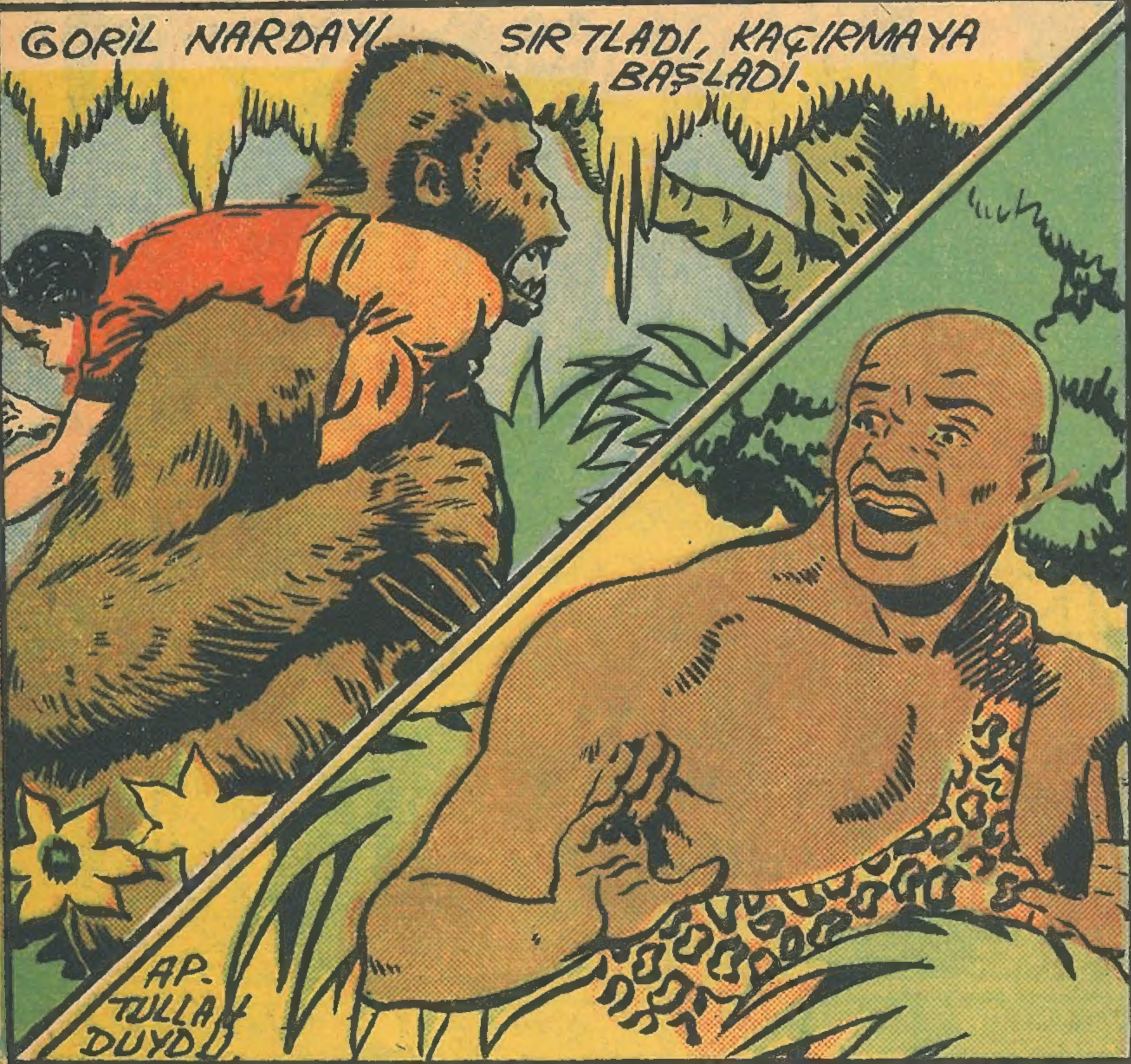
MANDRAKE KELLE
KESENLER KABİ-
LESİNİ KORKU-
DAN TİRTİR TİT.
RETEREK KA-
FİRTTI.

GORİL NARDANIN ŞÖYLE NAZİKA-
NE BİR TUTTU. KIZCAĞIZIN KOLU
AZ KALSIN KOCA GORİLİN ELİNDE
KALİYORDU.

GORİL NARDAYI
SIRTLADI, KAÇIRMAYA
BAŞLADI.

AP.
TULLAR
DUYDU

ORMAN İÇİNDE BİR ALANA GELEN GORİL
ARKADAŞLARIYLA KARŞILAŞTI.

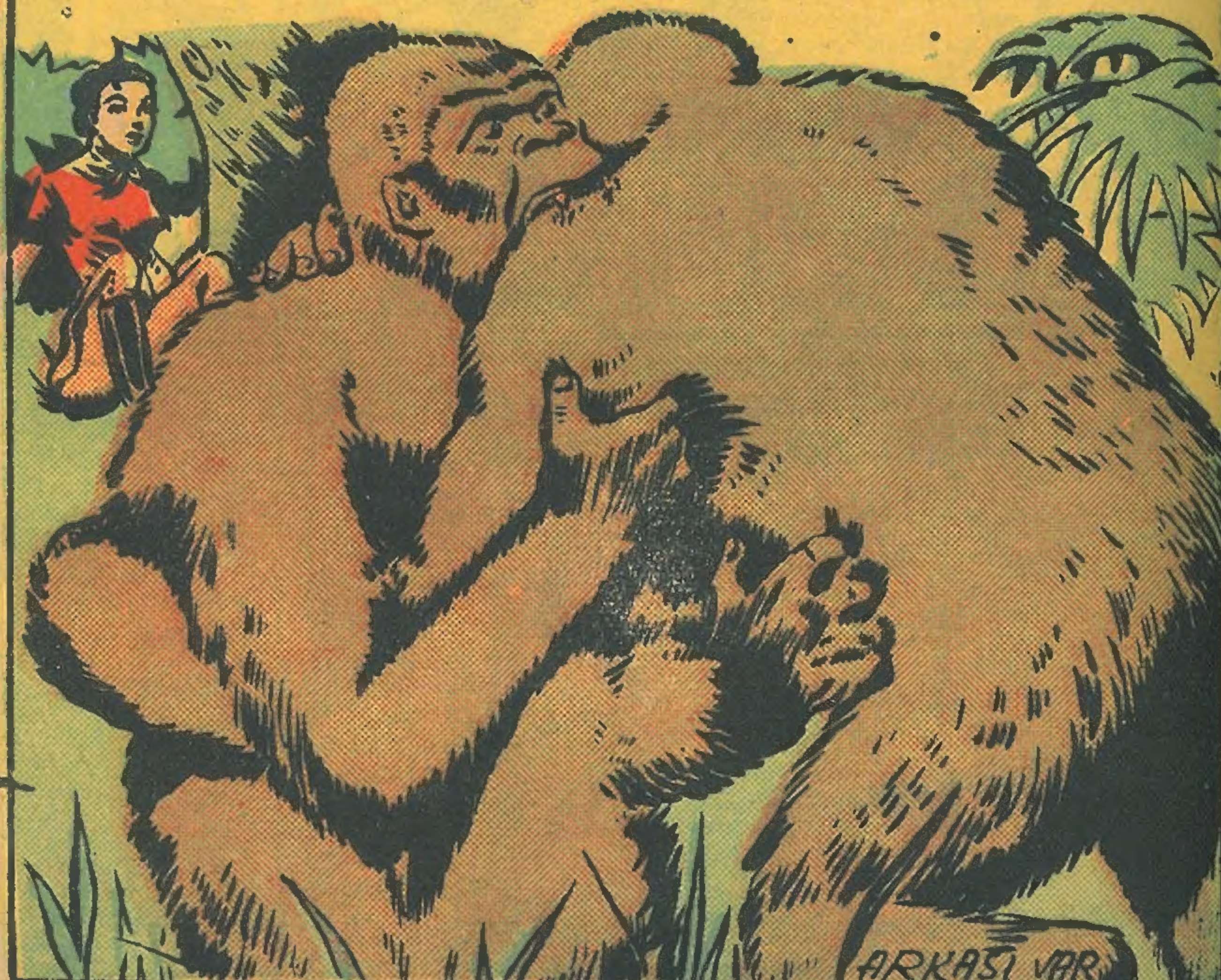

GORİLLER NARDAYI BİR YANA FIRLATIP
„SENİN BENİM„ KAVGASINA DÜŞTÜLER.

135

NARDA KORKUYU FİLÂN UNUTMUŞ İKİ
DEVİN DÖVÜŞÜNÜ HAYRET İÇİNDE SEYRE-
DİYORDU.

ARKASI VAR

GÖK SÜVARI

KÖYLÜ KADIN ÇİÇEĞİ ELİNE ALDI KOKLADI.

ÇOCUĞUN HAKKI VAR.. İÇİNDE YILAN OTU VAR. HEMEN ÇOCUĞUN ELLERİNİ YIKAYIN. BÖZÜNE SÜRMESİN KÖR OLUR.

ORORA KİREĞ GİBİ BEMBİYAZ KESİLDİ.

FARAT YAVRUCAK.. ZATEN GÖRMÜYOR..

AFFEDERSİNİZ. SIYAH GÖZLÜKLERİ GÜNEŞ İÇİN TAKTIĞINI SANMIŞTİM. NE ZAMANDAN BERİ GÖRMÜYOR

65/

SAHİ BU OT İNSANI KÖR EDER Mİ? YOKSA BU SAĞMA BİR İNANÇ MI?

AH ZAMANE KIZLARI! BEN SEN YAŞTAYKEN BÜTÜN OTLARI TANIRDIM.

BENİM AMCAM YİRMİ ÜÇ YAŞINDA KIRDA UYUDU. GÖZÜ BU OTLARA DEĞMİŞ.. KÖR OLDU..

TUHAF ŞEY!.. BEN HİÇ İŞİTME-MİŞTİM.

BEREKET VERSİN ARTIK ÇOK YETİŞMİYOR. ARA SIRA BÖYLE DAĞLAR DA KAYALARIN ARASINDA BİTİYOR.

PEKİ İNSANI NASIL KÖR EDİYOR?

KENDİNE MAHSUS BİR SUYU, BİR ZEHİRİ VAR. ONUN İÇİN YILAN OTU DEMİŞLER. KO. KUSU YALNIZ MİDE BULANTISI YAPAR

DUYDUN MU MAKSİMİLYA. NO? DEMEK MİDEN BUNUN İÇİN BULANDI?

EYET.. AMA ŞİMDİ GEÇTİ..

ORDRANIN AKLINA MÜKEMMEL BİR FİKİR GELDİ

ALLAHIM EĞER BÖYLEKİ SEVİNCİMDEN GİLDİRACAGIM. HEM NEDEN OLMA-SIN. DOKTOR MELTZERE BU OTU GÖNDERİP TEŞEBBÜSE GEÇEYİM BAKALIM

135/1

GEZİNTİDEN DÖNÜŞ ÇOK ACELE OLDU.

ANNE NEYE ÇABUK GİDİ-
YORUZ? NEYE KONUŞMU-
YORSUN? NE DÜŞÜNÜ-
YORSUN?

SENİN İÇİN ÇOK GÜZEL BİR
ŞEY DÜŞÜNÜYDUM. SEN DE
ALLAHA DUA ET TE BU SAHİ
OLSUN..

ORDRA ÜMİDİNİ ANNESİNE AÇ-
MAKSİMİLYENİN KÖRLÜĞÜ BU Çİ-
ÇEKTE OLMUŞ OLABİLİR..

DAYISININ BU İŞTE
MASUM OLDUĞUNU
DÜŞÜNDÜKÇE GÖZ-
LERİN PARILDIYOR
BEN DE ŞU ADAMDAN
HIÇ HAZ EDEMİYÖ-
RUM.. ZORLA DE-
ĞİL YA AYOL..

65/2

NEYSE BU BAHİSİ KAPA-
TALIM ANNE.. EĞER ÇO-
CUK BU OTTAN KÖR OLDU
İSE BELKİ TEDAVİSİ KA-
BİLDİR.

BUNU NASIL ÖĞ-
RENECEĞİZ?

ORDRA MAKSİMİLYENİ YANINA ÇAĞIRDI. SOR-
GUYA ÇEKMEYE BAŞLADI.

SÖYLE BAKAYIM YAVRUM
DAYIN SENİ KÖR OLDUĞUN
GÜN HANGİ DAĞA GEZ-
MEĞE GÖTÜRDÜ?

AUR DAĞINA ANNECİĞİM.
BUNU SONRA DAYIM-
DAN ÖĞRENDİM. KEŞ-
Kİ SENİ GÖTÜR-
MESEYDİM, DEDİ
BANA

ORDRA
HARİTAYA BA-

UZAK DEĞİL
BİR GÜNDE GİDİP
GELEBİLİRİM ORA

ORAYA GİDİP
NE YAPACAKSIN
ANNE? ÇOK KA-
YALIKTIR.

135/1

ARKASIN

Kan bu sözüne karşı:
Ah Evdoksiya, dedim. Senin gibi sadık, vefalı bir sevdiğim olmaydı.

Ne söylersiniz Adnan bey, ben Sizin gibi tefiz, sağlam bir insan olsaydı ne çok severdim. Yine içtik.

İkiz de olduk artık. Sevdiklerimizi, kalpleri ayrı, düşünceleri ayrı iki genç, tesadüfün ve istira-ahı ile bir gecede, bir çatı altında bir odaya kapattığı iki genç, bir kâf koca kadar birbirine yakın bulunuyorduk.

O ağlarken ben onun yaşlarını okuyordum ve saçlarını okşuyordum.

Ben ağlarken o kolunu uzatıyor.

Duyanma, düşünme, diyordu.

Yarım yeni sene. Şimdi eğlence var, sıcak var. Yok ağlama. Ne zaman bu gece ağlıyacak, ep ağlıyacak.

— 16 —

Sabahleyin hıçkırıklarla uyan-
dım. Başımı sesin geldiği tarafa
edirdim. Evdoksiya yanımda ya-
tıyor. Çıplak sırtını, bol ve sıcak
saçlarını görüyorum.

Şaşkın, sersem bir halde doğ-
ruş. Bir anda bir şeyler hatırla-
dım. Boğazıma bir şey tıkanıp.

Müşterek keder, ıstırap ve içki
tarafından bir yatağa birleştirmişti. Vefa
kavayen bir erkek ve bir kız
kalplerini değil, dudaklarını birleş-
tirmiş ve sarhoşlukla aynı yatağa
düşmüşlerdi.

Katıla katıla ağlayan kızdaki
korkuyordum şimdi. İçkinin ser-
senliği hâlâ üstümdeydi. Başım
dönüyordu. Bitkin bir haldeydim.

İlk işim kalkmak ve acele ile
uyumak oldu. Sonra yutkunarak
kaybolmaya sokuldum. Utanarak ses-
lendim:

— Evdoksiya, matmazel. Sana
vatan ederim ki benim bir kastım
yoktu. Affet beni Evdoksiya.

Perişan bir yüz bana döndü.
Kıpkırmızı gözler yaş içinde.

— Ben size söylememişim bir
şey. Yok sizde suç. Epsi, epsi Ko-
çada. O getirmiş basıma bunları.
Ne zaman kalkacağım, atacağım
kendimi denizde.

— Bunu yapma Evdoksiya. Sa-
na çok yazık. Sen suçsuz bir kız-
sın. Allah senin de benim de alın-
larımıza yazmış bunları. Şimdi ya-
pacak bir tek iş var. O da ilk fır-
satta evlenmektir.

Evdoksiya hayretle bakıyordu.
Ağlamasını biraz kesti:

— Siz sevmeyesiniz bana, dedi.
Ben sevmemişim sizi.

— Ne olursa olsun Evdoksiya.
Bak bu gece talih bizi burada bir-
leştirdi. Şu gözyaşlarıyla ıslanan
yatağa başımızı koyduk. Birbiri-
mize razılanmadan, birbirimize tek-
lif etmeden burada yattık. Allah
böyle istedi.

— Siz baska din, ben baska...

— Hepimiz bir tek Allah tanı-
yoruz.

— Siz Türksünüz, ben Rum.

— İkimiz de bu memleketin ço-
cuklarıyız. Bu şehirde doğduk, bü-
yüdük. Ben senin gibi güzel ve
tatlı bir kızla evlenmekten asla çe-
kilmem. Eger razı olursan hemen
evleniz.

— Dimitro öldürecek bana.

— Kimse sana bir şey yapamaz.

— Siz sevmeyecek beni.

— Evdoksiya, hayat böyle isti-

yor. Fakat sen beni beğenmiyorsan
o başka.

— Beni beğenmeyecek sizi. Gü-
lecek erkeş bana. Siz çok iyi, çok
güzel, em namuslu bir erkek.

— Evdoksiya, benimle evlene-
ceksin. Başka çare yok diyorum
sana.

Sustu. Uzandım. Başını yakala-
dım bu defa akli başında olarak
yüzünü uzun uzun öptüm. Fakat
bundan zevk duyacağıma üzüntüm
arttı. Alnı ve yanakları ateş gibi
yanıyordu. Nabzını tuttum, hasta.

— Evdoksiya, seni bir muayene
edeyim, dedim.

— Sarhoş değiliz artık. Bira-
karsınız beni.

— Sen hastasın Evdoksiya.

Sırtını, göğsünü dinledim. Vü-
cudü ateş içindeydi. Yarım saat
geçmeden bu ateş otuz dokuza çık-
tı. Büyük bir soğuk algınlığı ola-
caktı. Burada, bu apartımda ona
nasıl bakardım. Zaten kâf derecede
ısınmıyordu.

Hemen sokağa fırladım. Becere-
bildiğim kadar ona gıyecek bir
şeyler aldım. Döndüm. Kız sağ tara-
fında bir sancıdan şikâyet ediyor-

Arifin sözlerinde kaçamak yol-
lar vardı. Başımı salladım:

— Evdoksiya bitkin bir halde
bana geldi. Erkenden de buraya,
hastahaneye yatırdım. Müdüriyete
gidemiyecek kadar hastadır.

Komiser kızın yattığı odaya
girdi. Zavallı kız kendisini bilmi-
yor, çırpınıyor, sayıklıyordu.

Müdüriyete ben gittim. Çok mü-
teessirdim. Oradan sorgu hâkimine
gittik. İlk tahkikat yapıldı. Şöyle
bir ifade verdim:

— Evdoksiyayı birkaç aydır ta-
nıyorum. Beni bir ağabey telâkki
etmektedir. Hattâ bana nişanlısının
iyi bir yolda gitmediğini ve bu
yüzden annesiyle kendisinin başı-
nın derde gireceğinden korktuğu-
nu, bir iki gün önce de ağabeyisi
Dimitronun bu yüzden kendilerin-
den ayrıldığını söylemişti. Dün
gece yarısına doğru bitkin bir hal-
de geldi. Evlerinin basıldığını,
korkup kaçtığını söyledi. Bütün
gece ağladı. Sabahleyin ateş için-
de yandığını gördüm ve hastahane-
ye yatırdım. Bir zatürrie başlangı-
cındayız.

Bana alâkamın ne derecelerde

— Ah Evdoksiya dedim. Senin gibi sadık ve vefakâr bir sevgilim olsaydı!

du. Zatürree olması ihtimali var-
dı. Mümkün olduğu kadar giydirdim.
Mantosuna sardım. Otomobil
getirttim. Yarım saat sonra sağlık
yurduna gitmiş, Evdoksiyayı yal-
nız bir odaya yerleştirmiştim. O-
raya yatışından bir iki saat sonra
da ateşi kırkı geçti.

Ben sağlık yurdunun doktoriy-
le birlikte ne yapmak lâzım gele-
ceğini düşünürken Arifle bir ko-
miser geldi. Koridorda onları gör-
düm. Arif bana.

— Ağabey, dedi. Kızı buraya
getirmişsin. Şimdi alıp müdüriyete
götüreceğiz. O akşam elimden kaç-
mıştı. Senin apartımanına girdiğini
görünce yarın nasıl olsa enseleriz
diye bıraktım. İş tamamlanmağa
gittik.

olduğu soruldu. İki iyi insan ola-
rak bağlandığımızı anlattım. Bütün
gün beni de alakoydular. Az daha
tevkifime karar verilecekti. Fakat
Arif işin farkında olmuş ve hemen
müdüriyete giderek cinayet masası
şefine işi anlatmış ve oda telefo-
nla muhbirin ben olduğumu bildir-
mişti.

Sorgu hâkiminin yanından çı-
karken üstünde yepyeni elbiseler
çamur, toz ve kir içinde Rıfkıyı,
İbrahimi, Rasimi ve Halidin yanın-
da Lâmiayı gördüm.

Lâmia bana artık bir yabancı,
bir sabıkalının karısıydı. Belki de
o serserinin kollarına düştüğü ilk
gecenin sabahını polis karakolla-
rında ediyordu. Halit ölü gibi bir
beniz bağlamıştı.

Onlar beni gördüler. Ben de on-
ları gördüm. Halit okadar şaşkın-
dı ki benimle konuşmak için ses-
lendi. Fakat jândarmalar buna
mâni oldular. Lâmia olduğu yerde
sallanıyor, güç halle ayakta duru-
yordu.

Bu baskın işi polis hizmetine
giren Arif beni merdivenlerde ya-
kaladı ve çok daha ihtiyatlı dav-
ranmaklaştığını anlattı.

Geceyi sağlık yurdunda geçir-
dim. Evdoksiyaya elden gelen ya-
pılıyordu. Ertesi sabah biraz daha
iyiceydi. Yine ateş içinde yanıyo-
du. Fakat hâzin bir gülümseme ile
bana baktı. Ben de onu gizlice öp-
tüm ve çenesini okşadım.

O gün Dimitronun dükkânına
gittim. Bir defa görüştüğümüz bu
delikanlı işiyle, gücüyle meşguldü.
Beni bir müşteriyi zannetti. Fakat
dükkânının bir köşesine çekerek
o gece olup bitenleri anlattım.

Polisler onun da ifadesini almış-
lar. Serbest bırakmışlar. Ne anne-
sini, ne de kız kardeşini görmek
istiyordu. Onlardan bahsedilmesine
bile tahammülü yoktu. Evdoksi-
yanın bir suçu olmadığını, onların
dalaverelerine kurban gittiğini an-
lattım. Hastahane de olduğunu du-
yunca şaşaladı. Ne de olsa kardeş-
ti. Rengi solmuştu. Verdiğim siga-
rayı aldı. Bu işlere nereden ka-
rıştığını anlamak istedi. Çok mu-
taassıp ve eski kafalı bir İstanbul
çocuğu idi. Kardeşi biraz iyileşin-
ce onu alıp götürecektim.

Gazeteler, iki büyük manşetler-
le eroincilerden bahsettiler. Arif
bana Halidin, Lâmianın, daha son-
ra Evdoksiyanın dava mevzuun-
dan çıktıklarını bildirdi. Diğerleri
tevkif edilmişlerdi. Bir iki gün da-
ha sonra Rıfkı ile Neclâ da salive-
rilmişlerdi. Bunların köşkte otur-
duklarını öğrendim.

Başı boş kalan haydut herif ih-
barın benim tarafımdan yapılmış
olduğunu pek iyi anlamıştı. Fakat
bir taraftan yakasını sıyrabildiği
halde hafta içinde tekrar konağı
saran polislerin elinden kaçtı. Ar-
tık konağa da giremeyecekti. Çün-
kü teyzesini öldürmekten sanık o-
larak aranıyordu.

Bu işlerle alâkam gittikçe aza-
lıyordu. Saatlerimin çoğunu Ev-
doksiyanın yanında geçiriyordum.
Hafta sonunda epeyce düzelmişti.
Yine tehlike vardı, fakat kız has-
talığa karşı metin bulunuyordu.

Onu en iyi sıhhat yurduna ya-
tırmıştım. Bir hastabakıcı hizme-
tindeydi. Doktor ona hususî bir
ihtimâlı gösteriyordu.

Yalnız kaldığımız zaman elini
ellerimle içine alıyor, yavaş yavaş
okşuyor, bazan yemeğini ben ve-
riyor ve ilâçlarını içiriyordum.

Dimitro ziyarete geldiği zaman
kardeşine nasıl baktığını görerek
şaşırdı. İki kardeş Rumca konu-
ştular. Sonradan Dimitro bana sor-
du::

— Günde otuz lira masraf olu-
yor, kim veriyor bu paraları?

— Ben.

— Neye veriyorsunuz?

— Evdoksiya bana sığındı. Ben
de elimden geleni yapıyorum.

— Sonra ne olacak?

— O iyi olsun da, sonrasını Al-
lah bilir.

(Arkası var)

özür dilemesi bir oldu. Size nasıl küredeceğimi bilemiyorum."

Ve aynı gün öğleden sonra Treeble avukatın yazıhanesinden içeri girdi.

"Yolum bu tarafa düştü ve size madan geçemedim." dedi. Hayatında le memnun görünüyordu ki işin işi nü bilmiyen biri bu adamın bir karısından dayak yediğini imkân min edemezdi.

Mr. Bakman : "İyi ettin" dedi. Treeble'nin burnunun ucundaki haf kinliğe dikkatle baktıktan sonra "Mrs. Treeble nasıl?"

Edward bir sigara yakarak : "çok iyi," diye cevap verdi.

Bir müddet havadan sudan konuşan sonra Treeble saatine baktı ve : "gitmem lâzım," diye doğruldu. Fak kapıyı açmak üzereyken tekrar döndü. Mümkün olduğu kadar görünmeye çalışarak : "Size bir şeye racaktım Mr. Bakman, dedi. Geçen tesadüfen aklıma geldi de... Acaba katlar, üstlerine aldıkları bütün dav ve meselâ boşanma davalarının d rını, işi bittikten sonra da saklamak yoksa imha mı ederler?"

"Arşivlerinde saklarlar."

"Peki, benimkinin hâlâ orada niyetinde olduğundan emin misiniz? kaybolmuş veya başka birinin elinde miş olmasın?"

"Tabii eminim. Onlara benden kimse dokunamaz zaten. İyi ama ları neye sordun?"

Treeble telaşlanarak : "Hiç. Söyledim ya, durup dururken aklımda livermişti de..."

Ve çabucak uzaklaştı.

PAŞALARIN EVLÂTLIĞI (13. sayfadan devam)

yemesini biliyordu ama çatalı tutmasını hiç beceremiyordu. Kâh kâh kız ona pirzolanın nasıl kesileceğini öğretiyorlardı. Öğleden sonra piyancı geldi. İyi Türkçe bilmiyen bu onu piyanonun önüne oturttu. Belirli bir rakam ve dirsekleri serbest buluncası Şimdiden böyle alışacakmış. Fatma liyordu.

Bazen aynada kendisini gördüğünü anımsıyor, elbisesini de uzun uzun rediyordu. Artık kibar ve zengin olmuştu.

Doğrusu istenilirse herkes onu hayata alıstırmak için elinden gelen yapıyordu. Akşam yemeği yatsı vakti nildi. Paşaanne onun önüne pirzolanı güzel tarafını koydu. Daha önce çorba içerken kaşının üstünden değil altından tutulacağını ve tam karşısından kenarından dudağa değdirileceğini öğrenmişti. Ekmek koparışına, çiğneyişine ediyordı. Paşa Hazretleri :

— Yavaş yavaş alışır, diyorlardı. fazla üstüne düşmeyin Nazlımın.

Fakat gençler :

— Fakat, diyorlardı. Müsamaha gelmez. Gevşek tutarsak bir daha olmaz.

Su içmesi, çiğnemesi, hattâ nefes ması hesaplanıyordu. Herkesin gözünün üstündeydi. Gece bermutad saat re kadar oturuldu. Uyumadılar onu ri bırakıp biri kibarlık konferansı di. Nihayet nasıl veda edileceğini o tip odasına götürdüler.

Ortalıktan el ayak çekilip herkes kuya dalınca Fatma, ilk gelişinde a sine teslim edilmek üzere bir çıkın pılan eski elbiselerini, kunduralarını tı. Üstündeki ipeklileri iç çamaşırına dar çıkarttı. Kulağından küpeleri, bileğ den bilezikleri ve saati, parmağından züğü çekip süslü gece dolabının üst bırakarak geldiği elbiseleri giydi. Ayak bılarını eline alarak usul usul me divenleri indi. Bir hırsız gibi bahçe sıvıştı ve küçük eve yağmurdan sırtı lam, boyalı ayakları çamur içinde, atarak annesinin boynuna sarıldı :

— İstemem anneciğim, istemem. O ların olsun hepsi.

FIRTINA KAPTAN 27

FIRTINA KAPTAN ETRAFINI ÇEVİREN MEŞ'UM HAYALLE. Rİ DAĞIT. MAK İÇİN ATEŞ ETTİ.

AL SANA DA AL. AL.. AL BİR DAHA

VE HERŞEY KESİF BİR SİS TA. BAKASINA BÜRÜNDÜ BAŞI DÖNDÜ. YERE YIKILDI.

FIRTINA KAPTANIN UZUN ZAMAN AKLI BAŞINA GELEMEDİ. BEYNİNİN İÇİ U. ŞULDUYOR, GELMİŞİ GEÇMİŞİ GÖZÜNÜN ÖNÜNDEN GEÇİYORDU. NİHAyet YÜZÜNÜ TA. ZE BİR HAVA OKŞADI.

YAVAŞÇA GÖZLERİNİ AÇTI. KENDİNİ YERALTI MAHZENİN DE DEĞİL ADANIN ÜSTÜN. DE BULDU.

YANINDA RANİ VARDI. BU İŞE SEN MİSİN RA. Nİ ? BENİ BURAYA KİM GE. TİRDİ.

YERALTI SALONUNA GİDEN YOLU BİLİYORDUM. SENİ TAKİP ETTİM. WOBİ SENİ KOR. KUTMAK VE KARLOSA TES. LİM ETMEK İÇİN KOR. SANLARLA ANLAŞTI.

KANBUR BÜTÜN BU İŞLE. RİN BAŞIDIR. ONU GÖREN ÖLMÜŞTÜR. DELİNİN BİRİ.

ÖYLEYSE GEMİYE KADAR İNE. LİM. DEMEK WOBİ BENİ SİHİR İLE KORKUTACAKTI. BEN ONA HANYAYI KONYAYI GÖSTERİRİM.

GEMİSİNİN YANINA GELİNCE "FIRTINA" NIN HAYRETTE N AGIZI BİR KARIŞ AÇIK KALDI.

O NE KARLOS Bİ. ZİM GEMİDE VAY KANBUR VAY. YA ADAMLARIM.

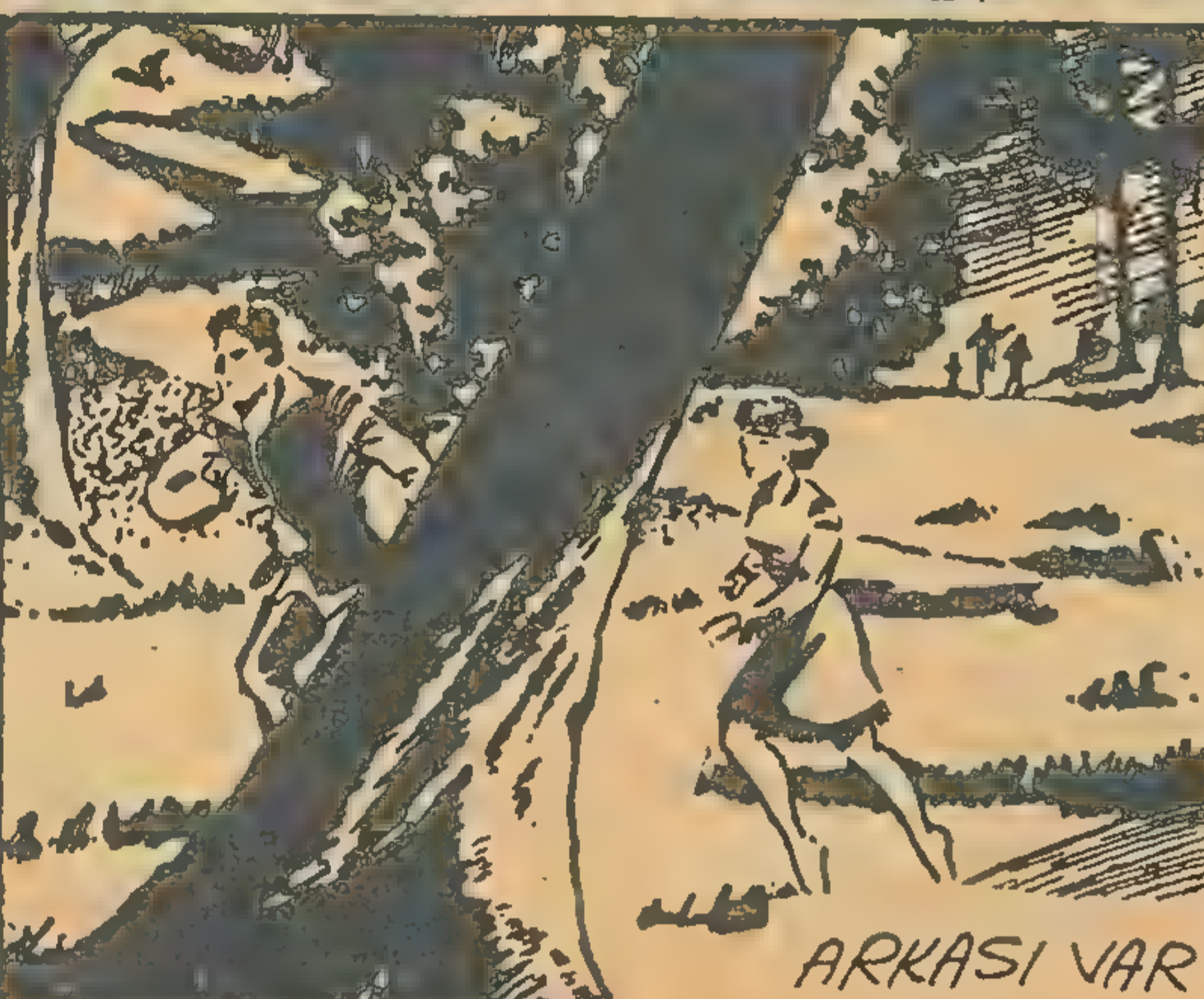
TAYFANIN GÖĞÜ. NUN KARADA OLDUĞU BİR SIRADA KARLOS GEMİYİ ZAPTET. MİŞTİ.

"FIRTINADAN DA KURTULDUK. YENİ BİR AVA BAK. MALI. EN AZILISI GİTTİ.

AMA.. ALLAH AL. LAH.. YA İYİ YAHU.. VAY ŞEY. TAN HERİF VAY.. NASIL ÇIKMIŞ YAHU.. YAKALAYIN.

ARKASI VAR

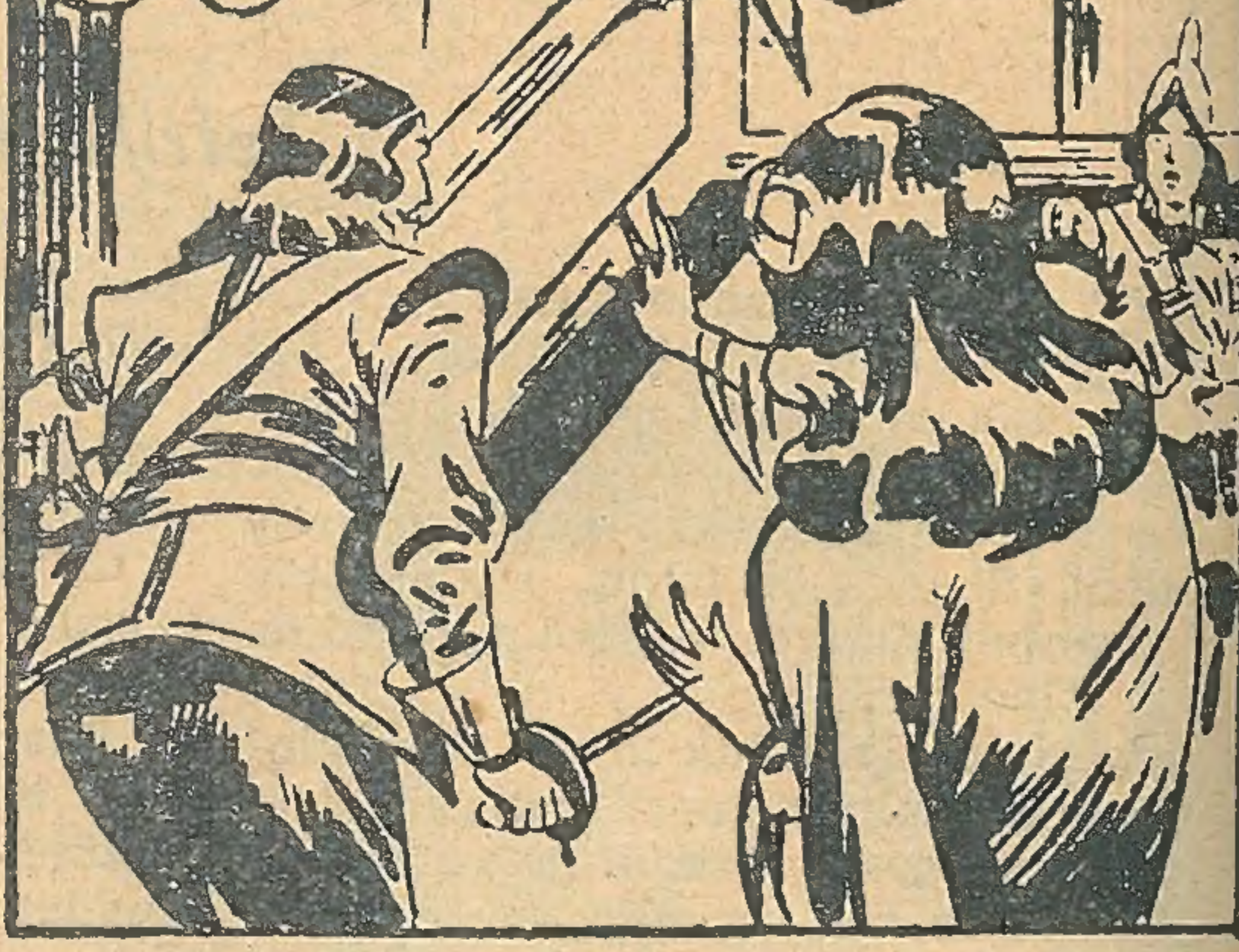
UĞURSUZ BİR KAN
BUR.. AMİRALİN
ADAMI..

ŞU MEŞ-
HUR KES-
KİN NİŞAN-
CI HA?

EVET.. O AMİRALİN SAĞ
KOLUDUR. BUNLARIN HEP-
Sİ ONUN BAŞININ ALTIN-
DAN ÇIKAR.

NEREDE O? ONU BEN ANBA.
ONU KILICIM RA KAPADIM..
LA DELİK SIÇANLARLA BİR-
DEŞİK EDE. LİKTE GEBE-
CEĞİM. RECEK.

72

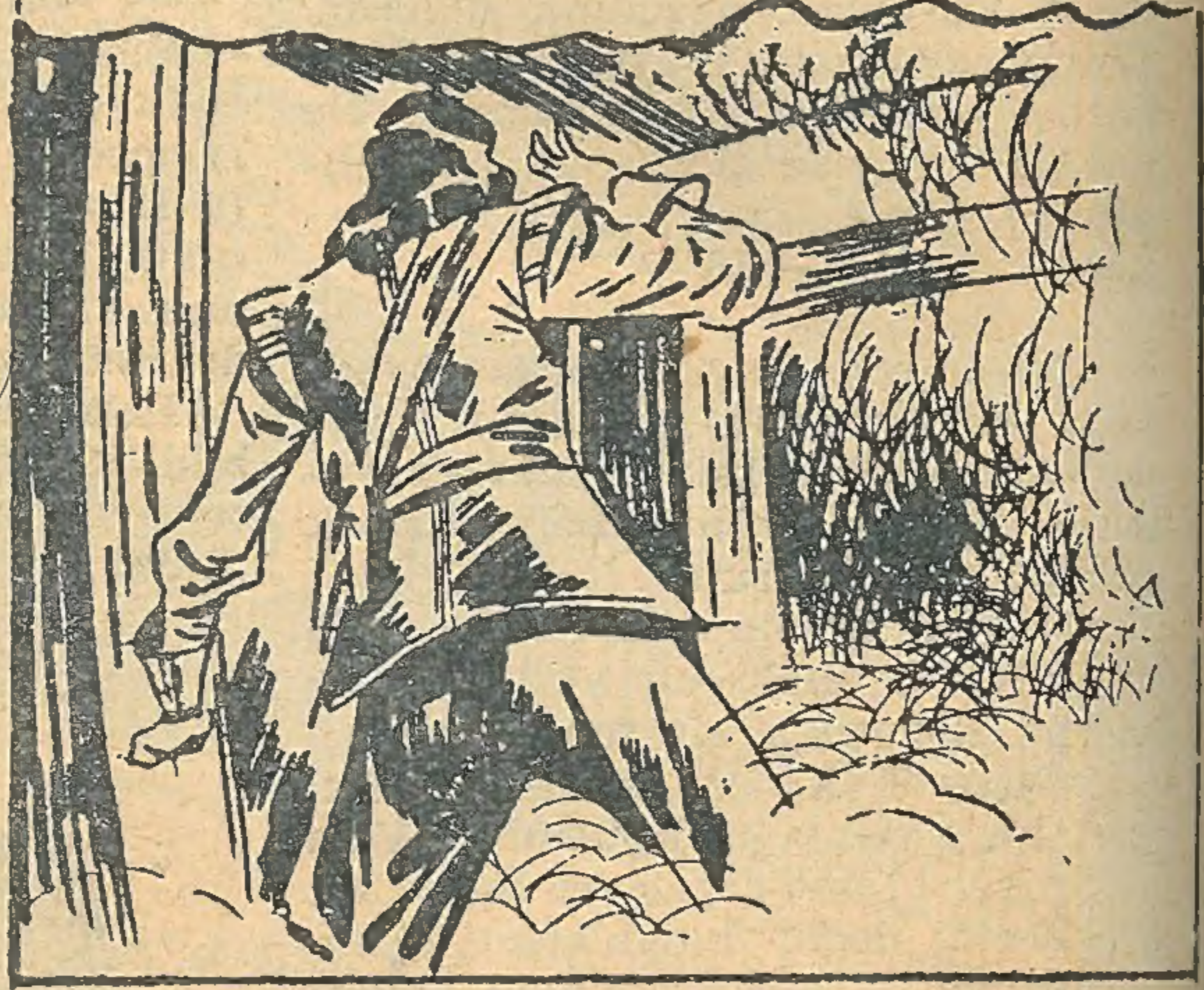
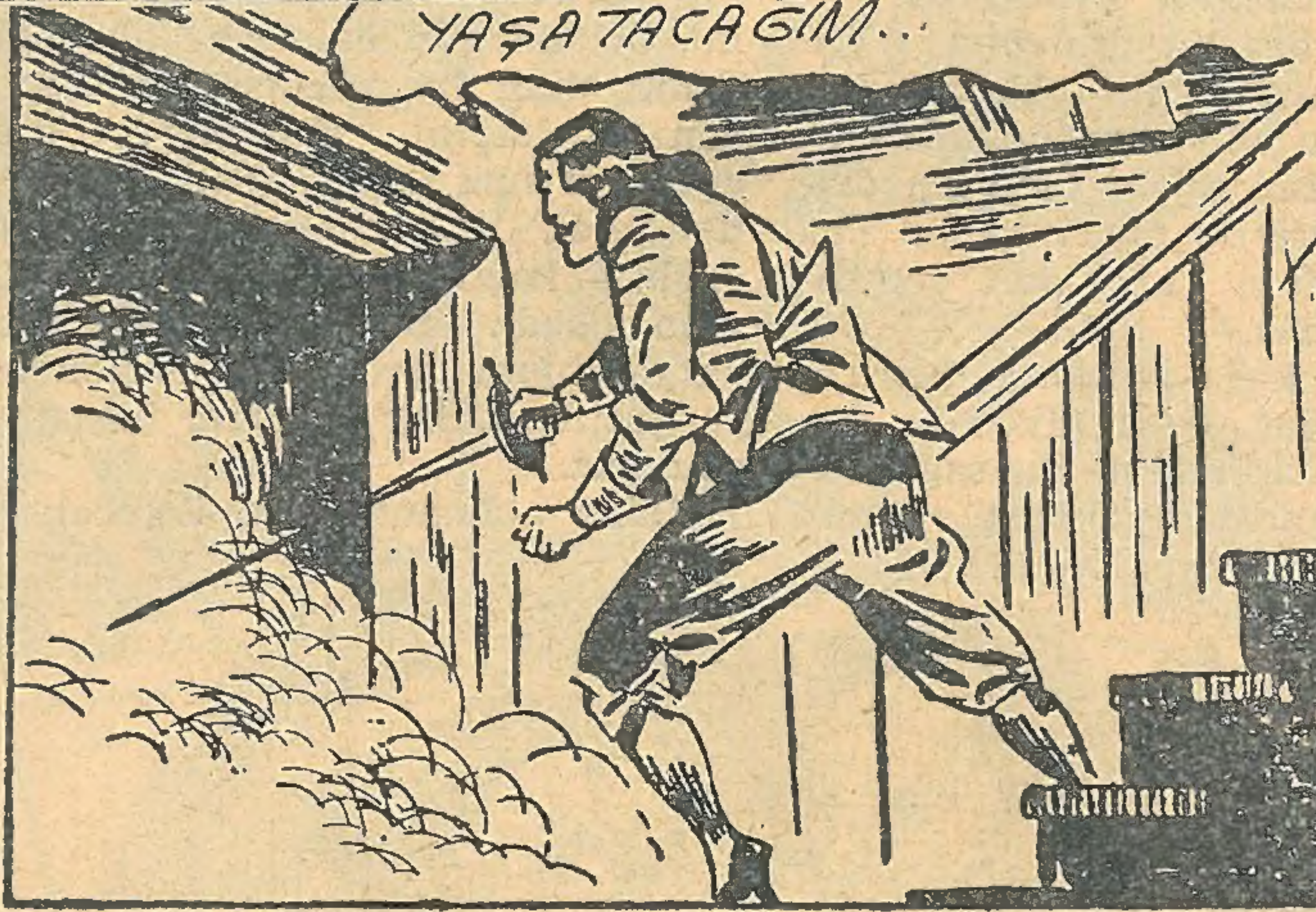

ADALAR KRALİÇESİ

ONU GÖZLERİM
LE GÖRME-
LİYİM.

KILICINI ÇEKTİ. AŞAĞI
NİBİD.. EĞER İNDİ
BURADAYSAN SANA
ÇOK FENA DARIKALAR
YAŞATACAĞIM..

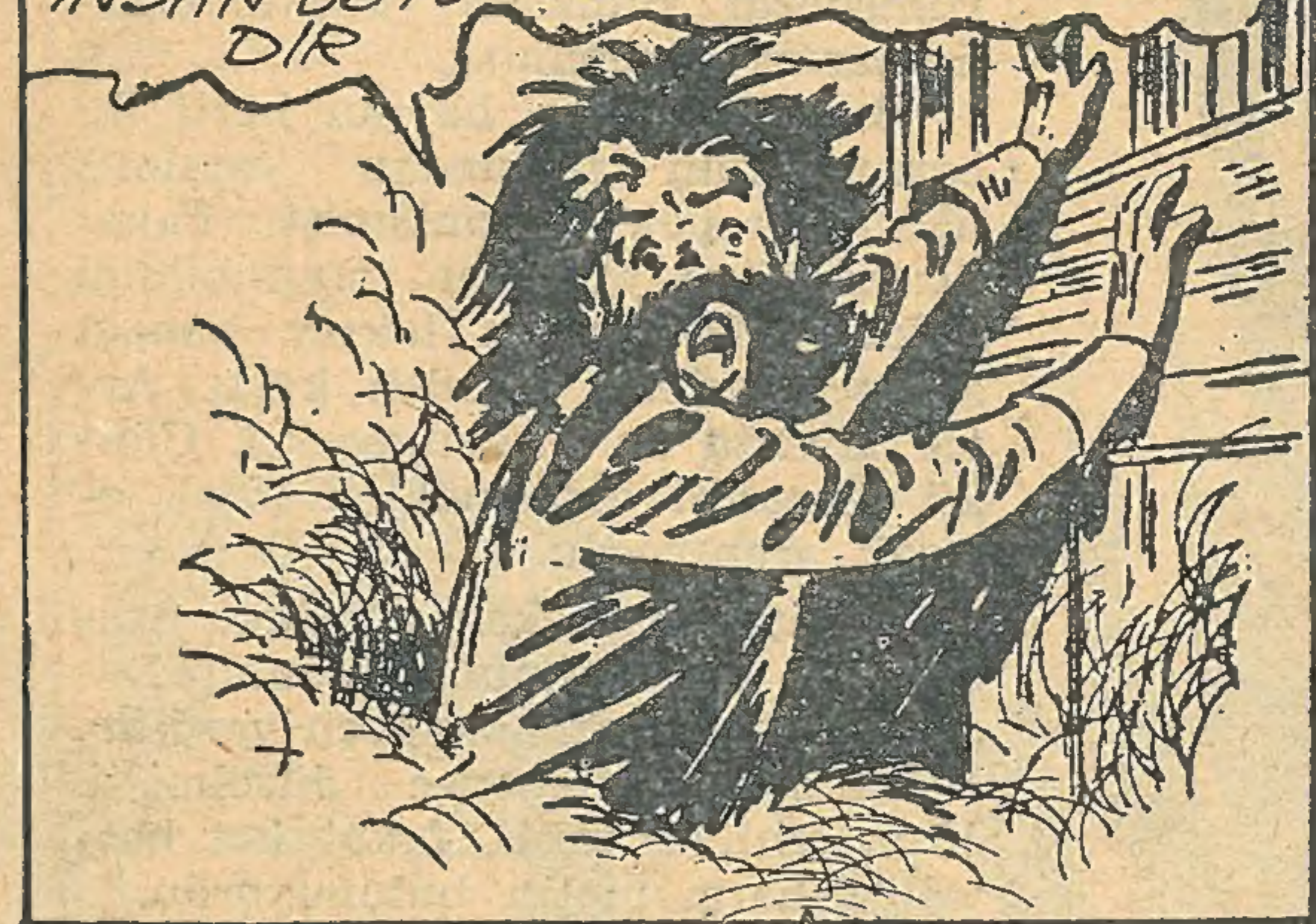
FAKAT DUMAN VE HARARET DA.
HA FAZLA İLERLEMESİNE MÂNİ
OLDU. NİBİD'NUN KESKİN FER-
YATLARI KULAĞINA GELDİ.

İMDAT.. İMDAT!.. KURTARIN
BENİ.. GEMİ HAVAYA UÇMAK Ü-
ZERE.. EĞER BENİ KURTARIR
SANIZ BEN DE SİZE İSTEDİĞİ
NİZ HİZMETİ YAPARIM. BENDE
İNSAN ÜSTÜ KUWETLER VAR-
DIR

ÖYLEYSE BU İNSAN ÜSTÜ
KUWETİNDEN FAYDALAN.
BİZ GEMİYİ TERKEDİ-
YORUZ.

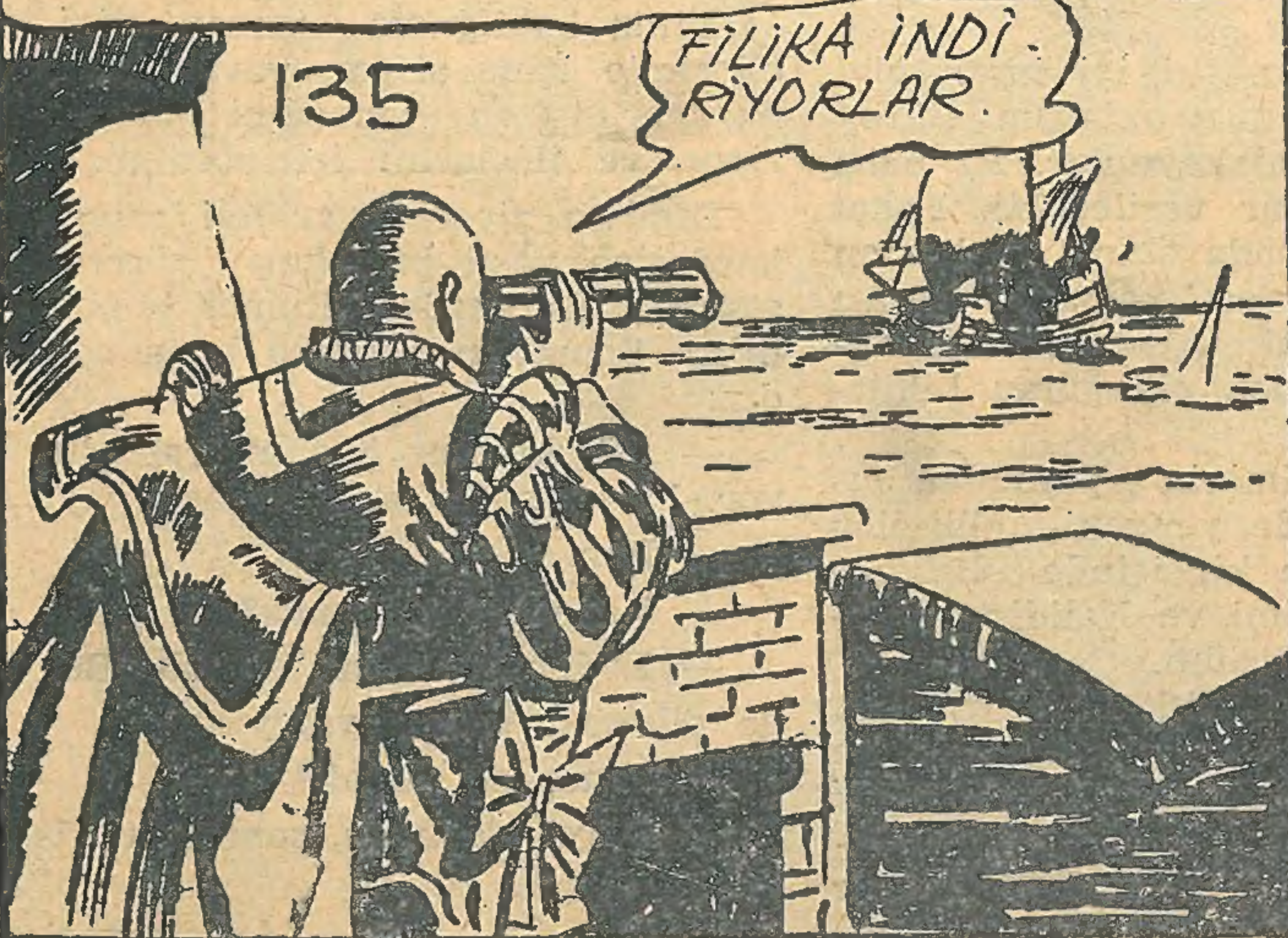
HERKES FİLİKALARA
ÇABUK. KARAYA AYAK
BASAR BASMAZ HÜ-
CUMA GEÇECEĞİZ.

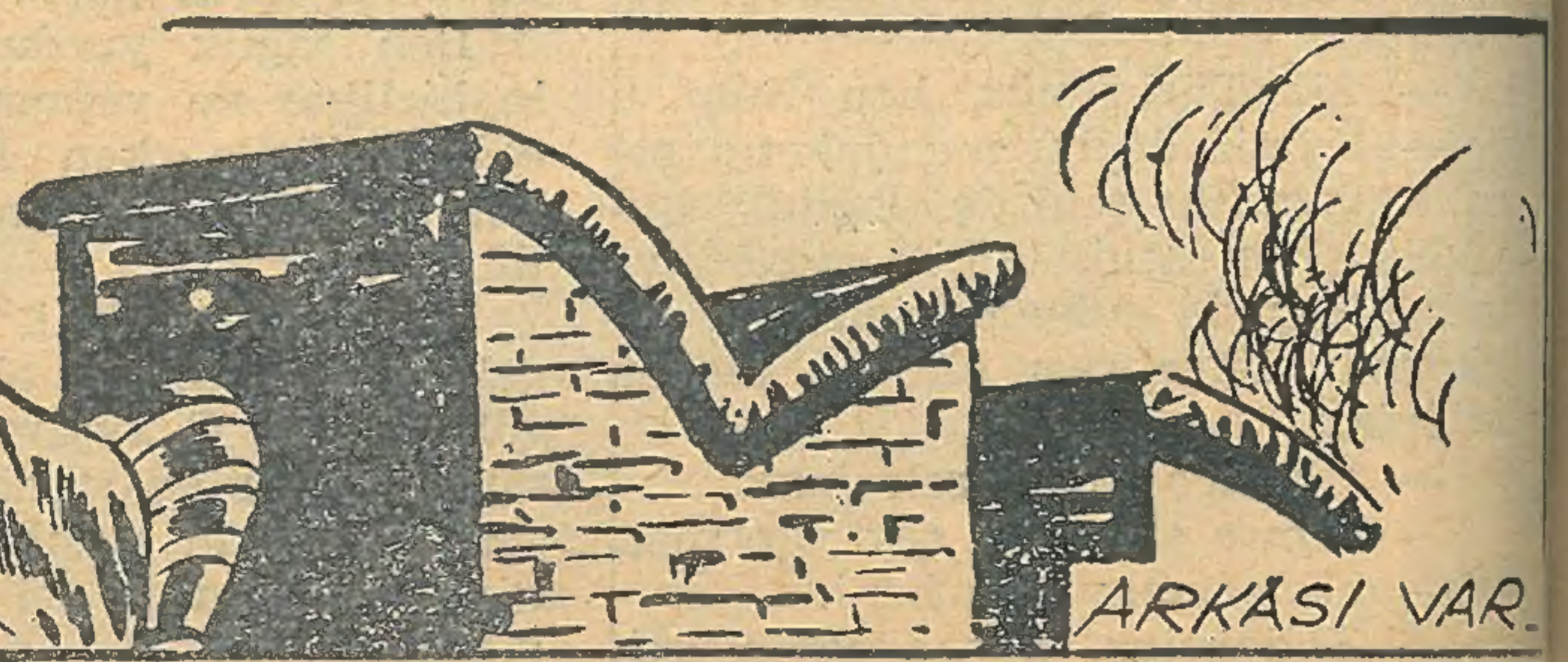
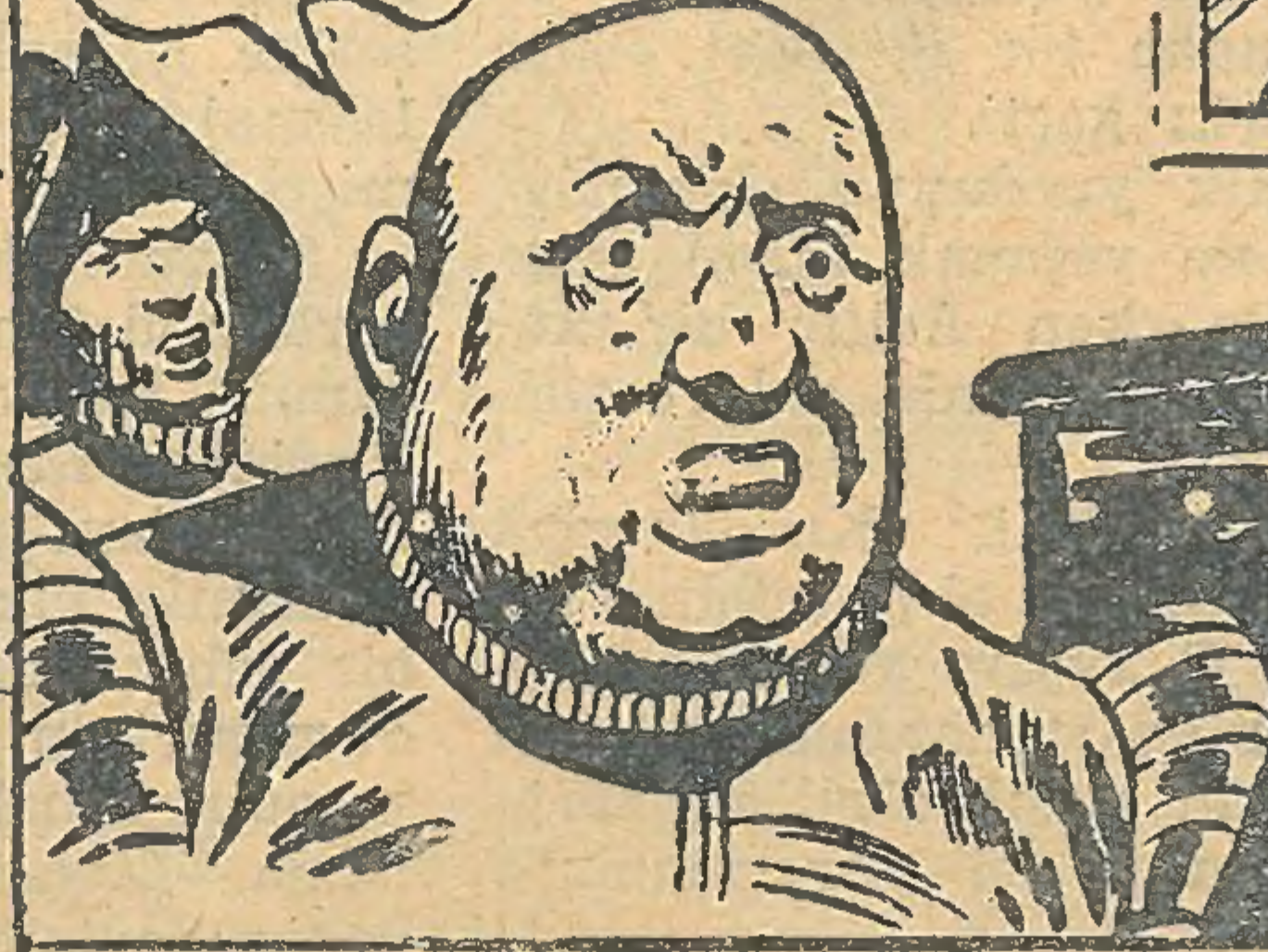
AMİRAL DÜRBÜNLE GEMİNİN MA-
NEVRASINI TARASSUT EDİYORDU.

135

FİLİKA İNDİ.
RİYORLAR.

GEMİ BERHAVA OLMA-
DI... NİBİD GÖRÜNÜ-
LER DE YOK. O YANIN-
DA YOKKEN KENDİMİ
ÇOK ZAYIF HİSSEDİYÖ-
RUM. KORKUNUN PEN-
ÇESİNE DÜŞMEK ÜZE-
REYİM.

ARKASI VAR.

Paşaların Evlâtlığı

Yazan: M. YAMAN

Paşalar köyün en zengin ve görgülü ailesiydi. Emekli ihtiyar paşa ne kadar nazik ve sevimliyse Paşa ane de okadar kibar ve merhametliydi. Onlara kalsa hiç gösterişe kapılmazlardı ama gelin ve damat pek etiketçiydi.

Köşkte toplantılar tertip ediliyor, çaylar veriliyor, poker partileri dönüyor ve gelenler hep kibar ve lüks aileden bulunuyordu.

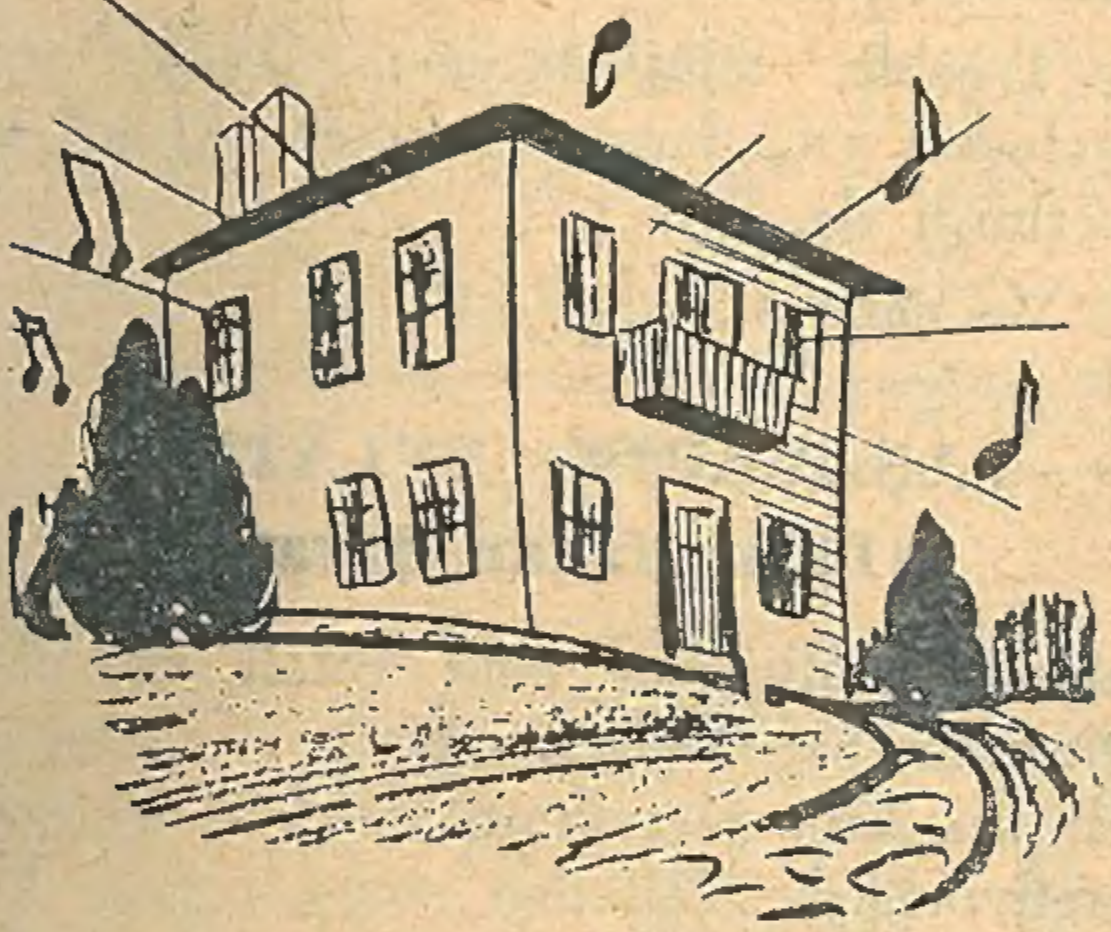
Kız bir hariciyevarmış, oğlan pek zengin bir tüccarın kızını almıştı. Bunlar yaz aylarında köşke geliyor ve kışın Şişlide ikamet buyuruyorlardı.

Kız kocasıyla Stokholm'e gidecekti. Oğlan da karısının zoruyla yazları Adada geçirmek istiyordu. Paşa hazretleriyle Hanımefendi yalnız kalacaklardı. Bir gün Hazret :

— Seniye Hanımefendi, demişti. Bendenize kalırsa bir kimsesiz kız bulup kendimize evlât edinsek fena olmayacak. Bizimkilerden hayır yok. Yarın, öbür gün hastalanırsak bize kim bakacak. İhtiyar dadıdan hayır yok. Ahçı dersiniz kaba, saba bir adam. Rica ederim, gözünüzün tuttuğu bir kızı köşke alalım.

Paşaanne hemen :

— Bendeniz de fikrinize iştirak ederim Paşam, dedi. Bu bakımdan hiç üzülmeyin. Bize yar olacak bir kızcağız bulursam...

Çok geçmeden kız bulundu. Kendilerine orta hizmeti görmek için haftada bir gelen bir rençber karısının kızı Fatma.

Ana kasabalı bir kadıncağız. Hamarat, nazik. Babaya gelince hamhalat bir herif. Odun yarmaktan, yük taşımaktan, sırtırmaktan, karnını alabildiğine doyurup deliksiz uyku çekmekten başka bir şey bilmez. Kılık, kıyafet hak getire.

Fatmaya gelince, Cenabıhak istiyeydi, di-leye yaratmış. Pırlanta gibi, inci gibi bir kız. Hem de nazlı..

Kız güzel olduğu ve anası işe gittiği zaman evde yalnız bırakmadığı için köşke geldikçe getirir, kız bahçede, bir köşede oturur veya evde misafir varsa çocuklarına bakardı.

Kimbilir, belki de anası onu yemeliklerini yesin diye beraber getiriyordu. Paşa ve Hanımefendi Fatmayı çok severlerdi. Ona bayramlık yapar, evde pişen yemeklerden yollarlardı. Adını da Nazlı koymuşlardı.

Annesi kızı için :

— Benim gibi el kapılarında çalışmağa mahkûm bir kadına Allah böyle bir evlâdı ne için verdi bilmem, derdi. Evimize kibar ailelerden birisinin bir kızı olarak gelmiş sanıyorum. Yalnız burada değil, evde de böyle bu yavrucak. Zaten doğuştan nazlıydı.

Kadın mubalâğa etmiyordu. Fatmayı görenler hayran oluyorlardı. Kız değil al yanaklı, ince yüzlü bir ceylân. Anasına bakıp, babasını hatırlayınca içlerinden :

— İmkânı yok bu kız bu herifin kızı değil, diyorlardı. Anasına biraz benziyor ama baba ile hiç alakası yok.

Uzatmıyalım, Hanımefendi Nazlıyı evlât edinmeği Paşaya teklif etti. Zaten Paşanın aklına gelen evlât da bu idi. İki ihtiyar bu fikir birliği için pek sevin-tiler. Kızları ve oğulları da bu fikri tasvip edince mesele kalmadı. Önce kızın anasına danıştılar. Sonra babasını

çağırıp konuştular. Nihayet kıza açtılar: — Evlâdım, sen pek güzel ve nazik bir kızsın. Baban fakir, annen çalışıyor. Gerçi onların yerini kimse tutamaz ama biz de seni çok iyi giydirecek, besleyecek, kibar bir kız olarak yetiştireceğiz.

Fatma, namı diğerle, Nazlı süslü elbiselere, zengin yemeklere, ışıklı, renkli hayat vaadine kandı. Köşkte kendisine bir oda tahsis edildi ve ilk okulu bitirmiş olduğu için piyano ve lisan öğren-

sin diye birer hoca tutuldu.

Fatmanın resmen köşke yerleşeceği gün köşk pek kalabalıklaştı. Onu yeni hayata alıştırmak için gelin, evin kızı, paşaanne seferber oldular.

Sabahleyin gelen Fatmaya yüksek topuklu ayakkabı ve ipekli bir elbise giydirildi. Çağırlan kadın berber onun saçlarını yaptı, bir saat kadar uğraşarak ayaklarını banyoya koyduktan sonra hususî bıçaklarıyla kazıyıp ikiyüz elli gram kadar fazla deri ve nasır çıkarttı. Fatmanın ayaklarını yumuşacık ve pek sevimli bir hale getirdi.

O güne kadar katı ayakkabılar giyen Fatma yeni ayaklarıyla yürümekte, hele yüksek topuk yüzünden ayaklarının ucuna basmakta zahmet çekiyordu.

Zaten her hareketine itiraz ediyorlardı :

— Nazlı, kollarını okadar sallama,

yürürken bir tek çizgi üstünde yürüyor-muşsun gibi yap. Elbiseni duvarlara sürme. Her şeye dokunma öyle. Başını fazla sarsma tuvaletin bozulur.

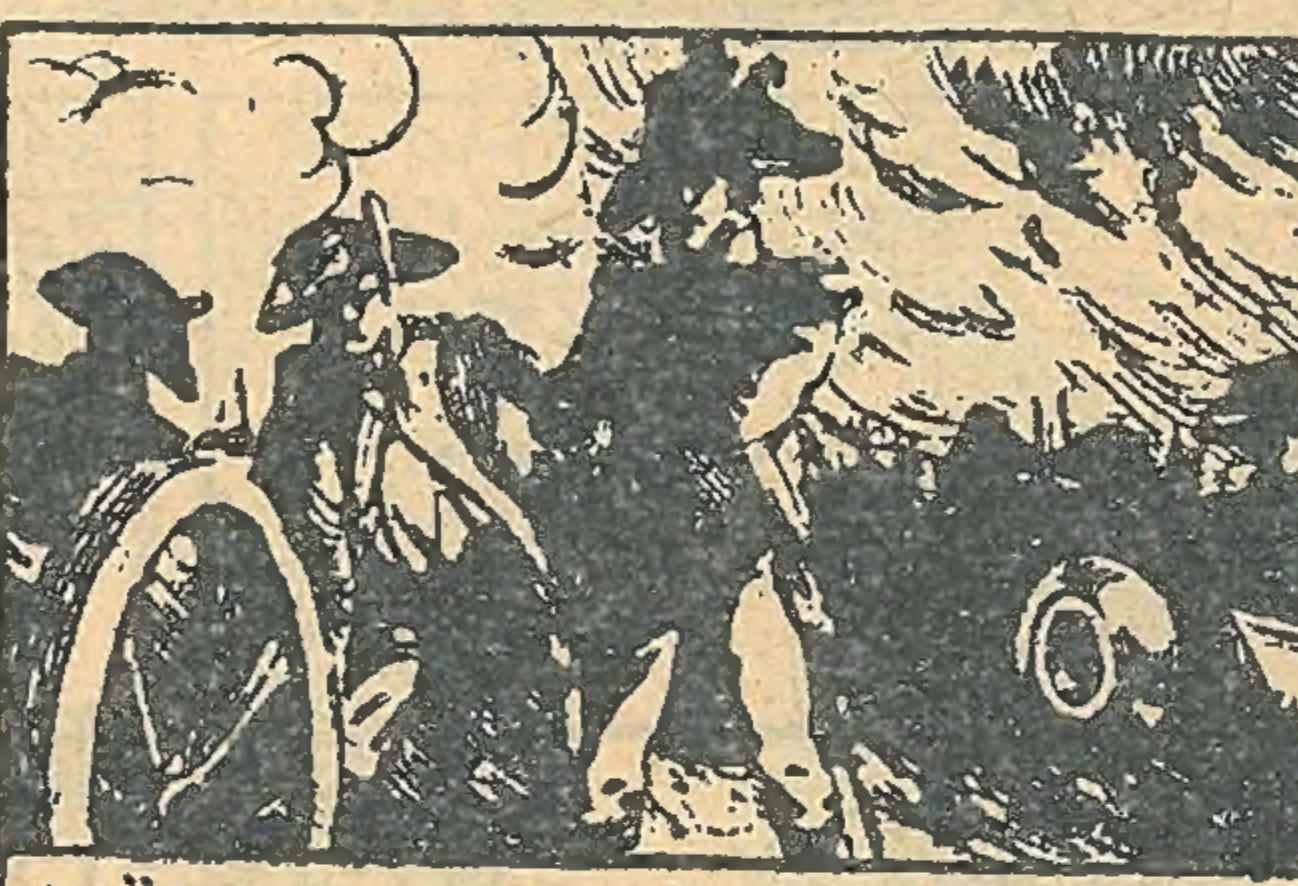
Öğle yemeğinden Fatma aç kalktı. Herkesin gözü onun üstündeydi. Çatala (Arkası 14. sayfada)

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

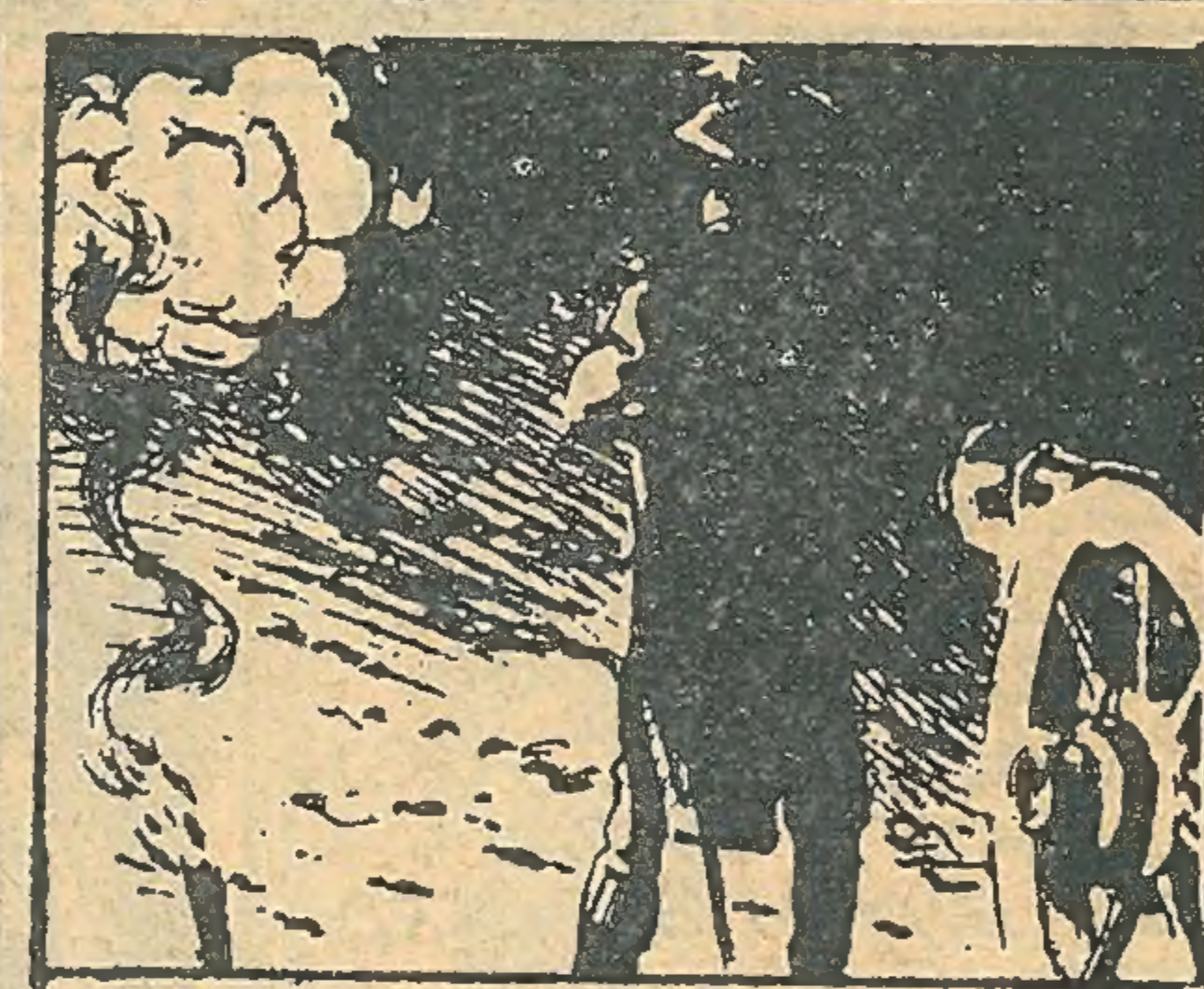
32

KOLLARINI KAVUŞTURDU. BATARYASINI AYDINLATAN MEŞALENİN BAŞINDA DURDU.

YÜKSEK BOYU İLE MÜKEMMEL BİR HEDEF TEŞKİLE DİYORDU. FAKAT HİÇ KORKMUYORDU. KARŞI TARAFTAN ATEŞE BAŞLADILAR.

GAUVAIN HİÇ BİRİNE ALDIRMADI. DERKEN BİR TOP GÜLLESİ YANINDAN GEÇTİ.

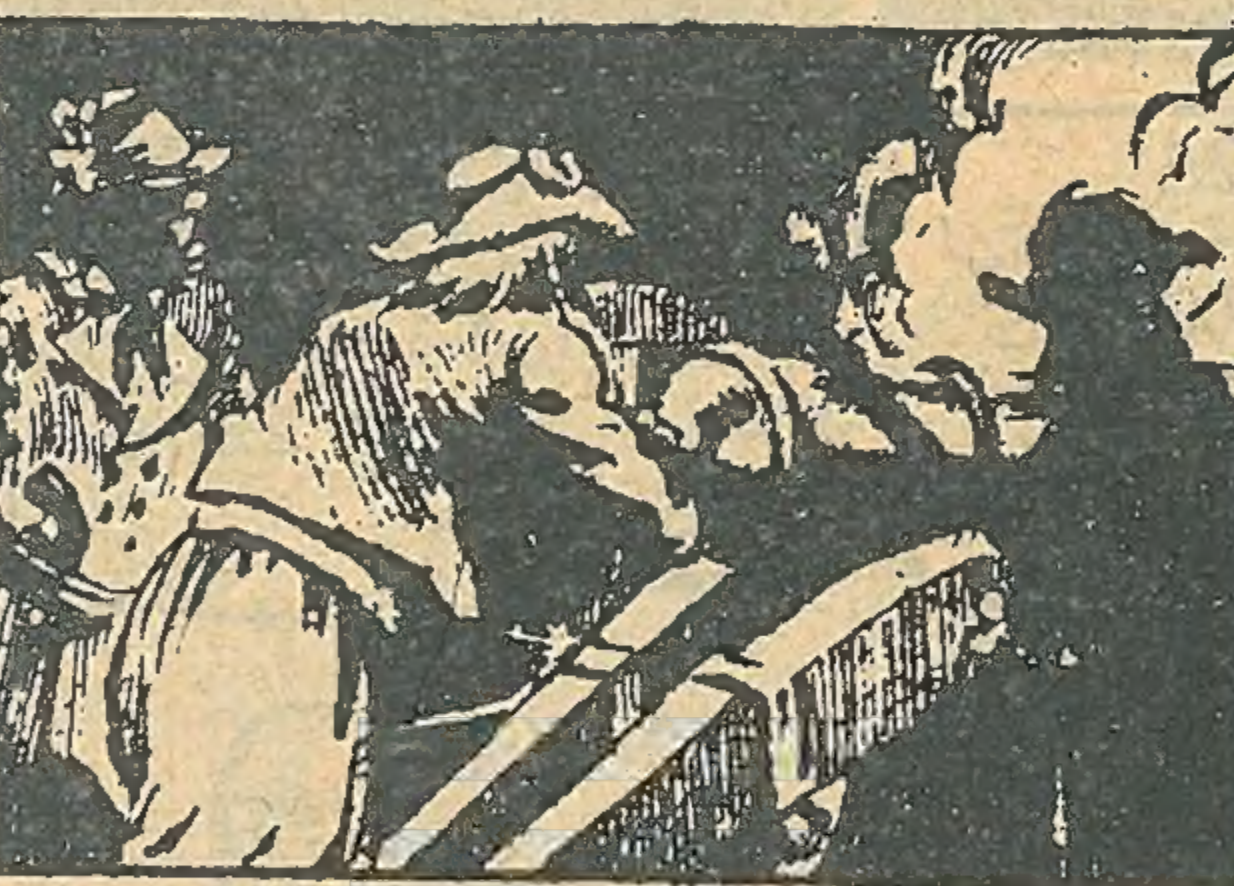
VE ARKASINDAKİ EVİN DİVARINA ÇARPTI. DEMEK ARTIK TOP KULLANAN KİMSELER VARDI. GAUVAIN HÂLA DÜŞÜNCELİYDİ.

İKİNCİ BİR GÜLLE BİRİNCİSİNİ TAKİP ETTİ. VE CUMHURİYETÇİ KOMUTANIN KULLANINI SİYİRİP GEÇTİ.

ÜÇÜNCÜ BİR GÜLLE GAUVAIN'IN BAŞINDAN ŞAPKASINI UÇURDU.

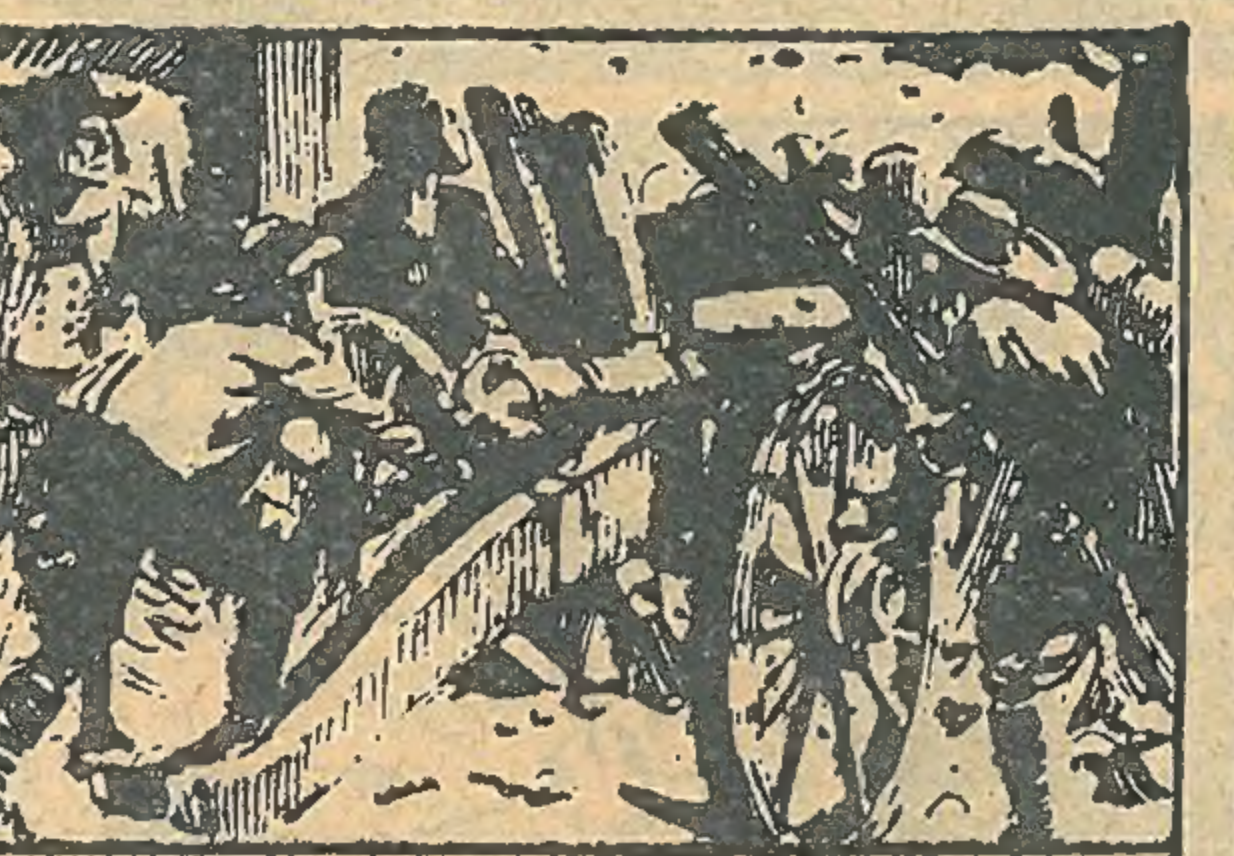
MEŞALEYİ SÖNDÜRDÜLER. GAUVAIN YERDEN ŞAPKASI NI ALDI. DÜŞÜNCELİYDİ. DEMEK KARŞI TARAFA LANTÖ NAK GELMİŞTİ.

ROMUTANIMIZ ÖLDÜ. DÜŞMAN BİZİ GAFİL AVLADI.

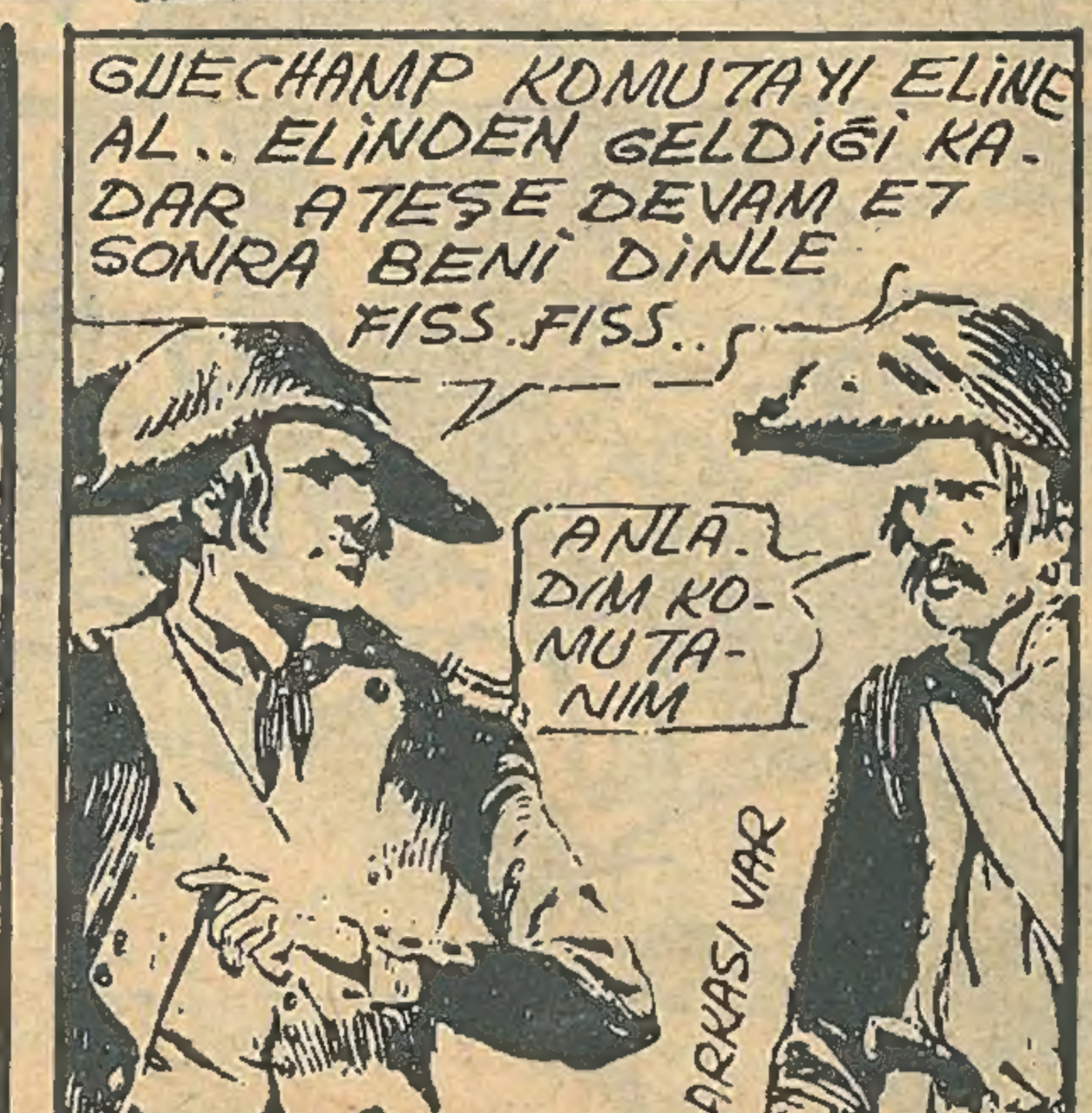
İMAMUS MARKİYE KOŞTU.

MARKİ GELİR GELMEZ BİRLİĞİN MANEVİYATI BİR DENBİRE YÜKSELDİ. YENİ BATARYALAR MEVZİE BOKTULAR. 135

GAUVAIN DE ÖTERİ TARAFTA BOŞ DURMUYORDU. VAZİYET GİTTİKÇE VAHİMLEŞİYORDU. YA BİR TAARRUZ OLURSA NASIL KARŞI KOYACAKTI

ANLA. DİM KOMUTANIM ARKASI VAR

ALNIMIN

YAZISI

ERTESİ GÜN KONT, KENDİSİ, KIZINA BU BAHSİ AÇMAK İÇİN FIRSAT VERDİ.

BARIYORUM, KÜÇÜK HANIMA HERGÜN GÜZEL GÜZEL Çİ-GEKLER GELİYOR. SONRA SENİ ŞU MARKLA PEK SIK GÖRÜYÖRLARMİŞ.. SENİ ANLIYORUM KIZIM. AMA FLÖRTÜNDE İLERİ GİTME KIZIM..

NE FLÖRTÜ BABA BEN ONU SEVİYÖRÜM. EVLENECEĞİM..

EVLENECEKSİN HEM DE ONUNLA?! BEN ARSAK'A SÖZ VERDİM..

AFFEDERSİNİZ BABA EVLENECEK OLAN SİZ MİSİNİZ, YOKSA BEN MİYİM?

BUNUN İMKÂNI YOK.. BİLHASSA ONUNLA..

RİCA EDERİM BABA.. HENÜZ TANIMADIĞINIZ BİR İNSAN İÇİN BU NE HİDDET, BU NE ŞİDDET, GÖZLERİNİZ ALEV FİŞKİRTİYOR

HEM NEYE "BİLHAS SA ONUNLA" DİYE TAS RİH ETTİNİZ? BİR GEL MİŞ GEÇMİŞ Mİ VAR ANLIYAMIYDUM.. BANA NE OLUR ZİHNİNDEN GEÇENİ AÇIKÇA SÖYLE

HİGBİR ŞEY YOK.. YALNIZ AŞK SENİN GÖZÜNÜ PERDELEMİŞ.. GÖREMİYORSUN.. O ADAM SENİN DENGİN DEĞİL.. SEN MES'UT OLMAĞA LAYIKSIN..

BABA SEN İLK DEFA BU ŞEKİLDE MUAMELE EDİYORSUN BANA.. HEM SEN BENİ BÖYLE YETİŞTİRMEDİN.. PARAYA DEĞİL, İNSANİ KIYMETLERE DEĞER VERMESİNİ ÖĞRETTİN..

BENİM SÖYLİYECEĞİM İLK VE SON SÖZ BU : O ADAMLA EVLENMİYECEKSİN..

SEBEBİNİ İZAH ETMEZ MİSİNİZ.. NİHAyet BENİM SADETİM MEVZUU BAHSİ OLAN

BAZI ŞEYLER VAR Kİ SENİN BİLME-MEN DAHA DOĞRU OLUR..

BİR TESADÜF ESERİ OLARAK TAM BU SİRADA EVLERİNE GİTTİM.

KONT HAZ. RETLERİ!. MARK JANSEN İSMİNDE BİRİ SİZİNLE KÖNÜŞMAK İSTİYOR

BIRAK GELSİN

ZİYARETİNİZİN SE. BEBİNİ BİLİYORUM.. PEŞİN OLARAK SÖYLİ. YİYİM BUNA MAALESEF İNKÂN GÖREMİYORUM

KONTU GÖRÜR GÖRMEZ. NEVRİM DÖNDÜ. BENİ BUZ GİBİ KARŞILAMIŞTI

KIZINIZI SEVİYORUM. O DA BENİ SEVİYOR. MÜSADE EDER. SENİZ EVLENE....

HİSLERİMİ BELLİ ETMEDEN ONUNLA NASIL KONUŞACAĞIM.. SENELER NEFRETIMİ MEĞER KÖRÜKLEMİŞ.. HİÇ ÜMİT KAPIS BIRAKMIYACAK ŞEKİLDE RET ETMELİYİM

AFFEDERSİNİZ AMA BU TAVİR VE HAREKETİNİZE BİR MÂNÂ VEREMİYORUM. KUSURUMU BİLİYORDUM. PARAM VE LUVANIM YOK.. FAKAT GENÇİM, KENDİME GÜVENİRİM.. KAZANIRIM..

RİCA EDERİM İSRAR ETMEYİNİZ. HEMEN ÇIKIN YOKSA ZORLA KAPI DIŞARI EDERİM..

BU KESİN RET CEVABINIZIN KLER'İ ÇOK BEDBAHT EDECEĞİNİ BİLİYOR MUSUNUZ?

BUNU SİZDEN DAHA FAZLA DÜŞÜNDÜĞÜMÜ TAHMİN EDİYORUM KÜÇÜK BEY.. BENİM KONUŞACAĞIM BU KADAR DEĞİRKANLI.

TERBİYESİZ SENSİN EDEPSİZ ÇIK DIŞARI..

YÜZÜNÜ KAN BÜRÜDÜ. ÇEKİLMEME VAKİT BIRAK. MADAN BİR TOKAT ATTI.

ADAMIN GARİP HALLERİ TUHAFİMA GİTTİ. İLKÖNCE HAZMETTİM. NİHAİYET KLER'İN BABA SINDI. FAKAT YAVAŞ YAVAŞ İÇİMDE İSYAN VE ÖFKE HİSLERİ BELİRDİ.

BİZ HALK TABAKASI BİR KONTUN KİBAR VE TERBİYELİ OLDUĞUNU SANIYORDUK.

ARKASI VAR